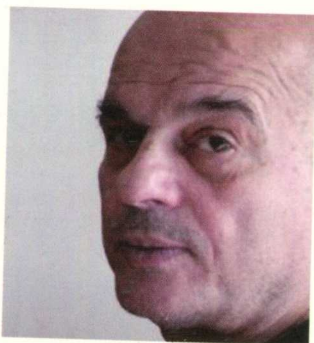
FIONA WATERS & FULVIO TESTA

Ngụ ngôn Aesop

nhã nam vh NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

F U L V I O   T E S T A

là một trong những họa sĩ minh họa xuất sắc nhất nước Ý. Ông đã được mời vẽ minh họa cho nhiều tác giả trứ danh như Andersen, Carlo Collodi, hay Anthony Burgess; nhiều tác phẩm của ông cũng từng được triển lãm ở Mỹ và châu Âu. Hiện ông đang sống ở New York, Mỹ.

F I O N A   W A T E R S

sinh ra ở Edinburgh, Scotland. Bà là tác giả của hơn tám mươi đầu sách thiếu nhi và luôn được biết đến như một kho tàng sống về những câu chuyện kể dành cho các em nhỏ. Năm 2007, bà được trao giải thưởng CLPE Poetry Prize.

Ngụ ngôn Aesop

Dịch từ nguyên bản tiếng Anh *Aesop's Forgotten Fables*
NXB Andersen Press.

FULVIO TESTA

Ngụ ngôn Aesop

FIONA WATERS *kể lại*
HUYỀN VŨ *dịch*

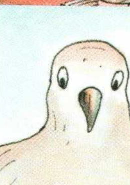

vh
nhã nam NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

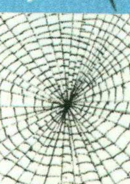

Mục Lục

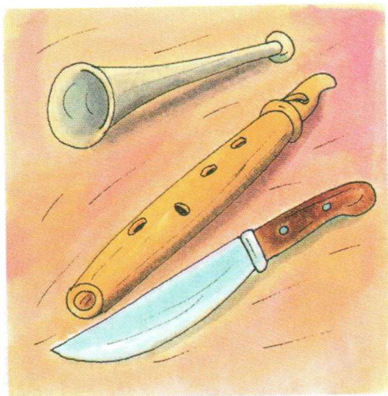

Dê và Sói

Vầng mặt trời đang tỏa sáng rạng rỡ, chú dê con sung sướng tận hưởng làn hơi ấm ve vuốt trên bộ lông. Khắp nơi nơi, chú đều nhìn thấy những bãi cỏ ngon lành, vừa qua bãi cỏ ngon này lại đến một bãi cỏ khác thậm chí còn tươi ngon hơn nữa, và đến lúc sực tỉnh trí lại thì chú đã lạc khỏi đàn một đoạn khá xa. Đột nhiên, chú nghe thấy một âm thanh khủng khiếp khiến chú phải đứng khựng lại. Đó là tiếng gầm gừ của một con chó sói. Từ từ, chú dê con xoay mình lại, chân run lẩy bẩy, và hiển nhiên, sừng sững trước mặt chú là một con chó sói to lớn lông lá bờm xờm. Nó đang nhăn nhở cười với vẻ đáng ghét tột bậc, nhe những chiếc răng nhọn hoắt.

Nhưng thông thường, các chú dê con vẫn khôn ngoan hơn rất nhiều so với những con sói già lông lá, vậy nên, suy nghĩ chớp nhoáng, chú dê con bèn tiến lên vài bước và nói, "Anh sói này, tôi biết anh đang định chén tôi cho bữa trưa, nhưng có lẽ anh sẽ rủ lòng đáp ứng ước nguyện cuối cùng của tôi. Xin anh hãy thổi sáo để tôi có thể nhảy một điệu cuối đời được chứ?"

Sói ta khá sẵn lòng thổi một giai điệu rộn ràng trước bữa trưa, vậy nên nó bèn rút phắt cây sáo ra. Dê con hất hai chân sau lên và nhảy nhót như thể chẳng quan tâm đến chuyện gì trên đời. Sói thổi càng lúc càng to hơn, nhịp điệu càng lúc càng dồn dập hơn, và đột nhiên, đàn chó chăn dê, vốn đang gà gật trong bóng râm, phăm phăm lao tới, vừa chạy vừa sủa ầm ĩ. Con sói đánh rơi cây sáo, quay đầu chạy trối chết lên con đường mòn và chỉ vài giây sau đã biến khỏi tầm nhìn, vừa chạy vừa lẩm bẩm, "Đáng đời mình nhé. Lẽ ra mình không được cho phép bản thân sao nhãng khỏi nhiệm vụ tóm lấy bữa trưa của mình."

HÃY LUÔN LUÔN ĐỂ TÂM ĐẾN CHUYỆN TRƯỚC MẮT, NẾU KHÔNG TA CÓ THỂ MẤT TẤT CẢ.

Con Bò và Đàn Dê

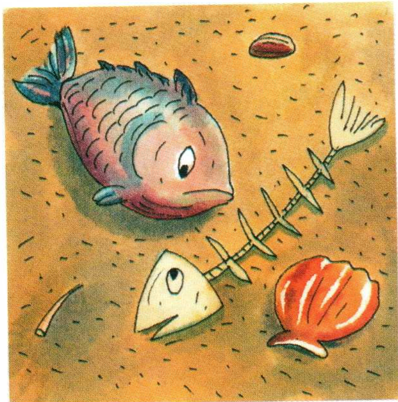
Một con bò già to lớn bị một con sư tử săn đuổi. Tuyệt vọng tìm đường chạy trốn, con bò bèn lao vào trong một cái hang, những tưởng có thể an toàn ở trong đó chờ cho đến khi con sư tử phát chán rồi sẽ bỏ đi chỗ khác tìm con mồi tiếp theo. Con sư tử lượn qua lượn lại bên ngoài, nhòm vào trong cái hang tối om om. Nhưng có một điều con bò đã không nhận ra, đó là cái hang đã chật kín những chú dê hoang. Chẳng cần phải nói cũng biết, đàn dê chẳng vui vẻ gì khi một con vật to lớn như thế chen vào giữa chúng, vậy nên tất cả bọn chúng bèn dùng các cặp sừng nhọn hoắt của mình bày tỏ sự phản đối với con bò. Con bò vẫn cứ đứng ì ra đó, dẫu rằng đàn dê đã bắt đầu làm nó bị thương ra trò.

"Tôi không sợ các chú làm tôi bị thương đâu, các chú dê ạ," con bò rống lên, "vì tôi đang là con mồi bị con sư tử ngoài kia nhăm nhe ăn thịt, vậy nên tôi đành phải chịu đựng những cặp sừng nhọn hoắt của các chú thôi."

NẾU SỢ HÃI TRƯỚC KẺ TO LỚN HƠN, THÔNG THƯỜNG TA SẼ SẴN LÒNG CHỊU ĐỰNG THƯƠNG TỔN DO KẺ NHỎ BÉ HƠN GÂY RA.

Sói và Diệc

Một con sói già tham ăn bắt được một con cá to và trong lúc vội vã nuốt chửng con cá, sói ta bị mắc một cái xương cá to vào trong cổ họng. Nó đau đớn vô cùng và sói ta không sao nuốt được cho ra hồn. Sói càng lúc càng lo lắng, chỉ sợ sẽ chẳng bao giờ có thể ăn uống trở lại được, mà tất nhiên, chuyện đó thì thật tai hại cho sói ta. Sói cáu kỉnh đi lang thang quanh đó, nhưng dường như chẳng có ai có thể giúp được nó, vậy nên sói càng lúc càng lo lắng dữ hơn. Và rồi nó nhìn thấy một con diệc có cái mỏ rất dài.

"Ái chà," sói nghĩ. "Gặp đúng đối tượng rồi đây."

Nó rụt rè tiến lại chỗ diệc và cố gắng mỉm cười. "Diệc yêu quý ơi, không biết liệu cậu có thể giúp tôi được không. Tôi bị mắc một cái xương cá to trong cổ họng và nếu không sớm lấy được nó ra, tôi sẽ chết đói mất," nó nói, cố làm ra vẻ đáng thương. "Tất nhiên, tôi sẽ đền đáp xứng đáng cho cậu."

Vậy là chú diệc cả tin kia bèn thò đầu vào trong cái cổ họng to tướng của sói và cẩn thận lôi cái xương ra ngoài.

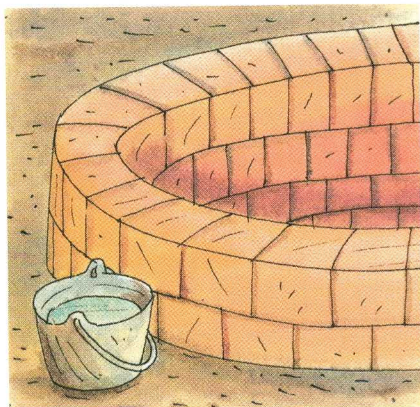
"Xong rồi đấy, nó đã ra rồi đây này," diệc nói. "Nào, phần thưởng của tôi đâu?"

Sói nhe răng cười xấu xa. "Phần thưởng của mày chính là việc tao đã không cắn đứt đầu mày trong khi nó đang thò xuống cổ họng của tao. Mày còn mong muốn gì hơn nữa?" Và nó chuồn biến đi chẳng thèm liếc nhìn lại một lần.

NẾU BẠN ĐỐI XỬ TỬ TẾ VỚI MỘT KẺ KHÔNG ĐÁNG TIN CẬY THÌ SẼ CHẲNG MẤY KHI ĐƯỢC NHẬN LỜI CẢM ƠN.

Cáo và Dê

Một ngày kia, con cáo xảo quyệt đang dạo chơi ngoài trời thì không may thay, nó bị rơi xuống một cái giếng. Cáo cố gắng nhảy ra ngoài trở lại, nhưng thành giếng quá sâu, vậy nên cáo đã bị kẹt cứng bên trong. Cáo ngồi đó rất lâu, tuyệt vọng vắt óc tìm cách thoát thân. Đúng lúc nó sắp từ bỏ hy vọng thì một cái đầu nhô ra trên miệng giếng. Đó là một con dê.

"Xin chào," dê nói. "Anh đang làm gì dưới đó vậy?"

Cáo nhận ra rất có thể con dê cả tin sẽ cứu được nó. Nó bèn ngước nhìn lên và nói, "Bạn thân mến ơi, tôi đang tận hưởng dòng nước tinh khiết diệu kỳ này. Từ trước tới nay tôi chưa bao giờ được nếm bất kỳ thứ gì tương tự."

Thật tình cờ, dê lại đang khát khô cả cổ, vậy nên chẳng buồn dây dưa thêm gì nữa, dê ta nhảy luôn xuống dưới cạnh cáo và uống cho thỏa thích.

"Nước quả là rất trong lành. Cảm ơn anh đã chia sẻ nó với tôi nhé," dê nói. "Giờ thì chúng ta ra khỏi đây bằng cách nào đây?"

Cáo giả vờ suy nghĩ một lát rồi nói. "Tôi có một ý này đây. Sao anh không đứng trên hai chân sau và chống vào thành giếng nhỉ? Sau đó tôi có thể leo lên vai anh rồi bước lên cặp sừng của anh và thế là đủ cho tôi ra ngoài được rồi."

Dê làm theo lời cáo chỉ dẫn và nhoáng một cái, cáo đã ra khỏi giếng và bỏ đi.

Dê gào lên gọi với theo sau cáo, "Giờ đến lượt tôi. Làm sao tôi ra khỏi đây được?"

Nhưng cáo chỉ phá lên cười và vừa thong thả bỏ đi vừa nói với lại, "Nếu trí khôn trong đầu anh mà cũng nhiều ngang với râu trên cằm anh thì hẳn anh đã chẳng nhảy vào trong giếng khi còn chưa nghĩ ra được cách để ra khỏi đó."

HÃY NHÌN CHO KỸ TRƯỚC KHI NHẢY.

Cáo và Quạ

Một con quạ đang bay liệng trên bầu trời thì nhìn thấy một mẩu pho mát bị người chăn cừu qua đường nào đó làm rơi. Nó bèn sà xuống chụp lấy mẩu pho mát rồi vỗ cánh bay lên một cái cây gần đó để thưởng thức bữa đại tiệc của mình. Nhưng con quạ đã lọt vào tầm mắt của một con cáo xảo trá rắp tâm giành lấy miếng pho mát cho bản thân. Cáo ta bèn lóc cóc chạy đến bên cạnh cái cây và bắt đầu ca ngợi con quạ bằng những lời có cánh.

"Cô đúng là một con chim cao quý, tiểu thư quạ ạ. Bộ lông của cô mới lộng lẫy làm sao, mỏ của cô mới sắc nhọn làm sao chứ. Tôi dám chắc cô hẳn phải là nữ hoàng của mọi loài chim."

Quạ ta dương dương tự đắc và rất tin vào những lời tâng bốc này.

Cáo tiếp tục, "Tôi dám chắc nữ hoàng của mọi loài chim có giọng hót vô cùng tuyệt vời, hay hơn tiếng hót của bất kỳ con chim nào khác."

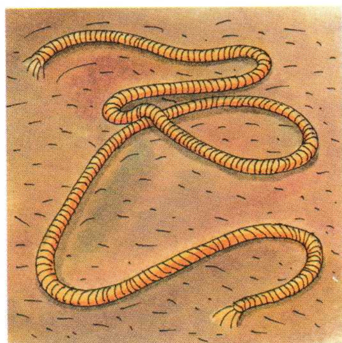
Tất nhiên, quạ thì chẳng có giọng hót hay ho gì cho cam, nhưng nó quyết tâm chứng tỏ cho cáo thấy nó đúng là nữ hoàng của mọi loài chim, vậy nên nó bèn há mỏ ra lớn tiếng kêu quạ quạ. Mẩu pho mát bị rơi xuống và cáo ngay lập tức chộp lấy.

"Nếu mi đích thực là nữ hoàng của mọi loài chim, vậy thì lẽ ra mi sẽ phải có đầu óc chứ," nó nói trong lúc chạy biến đi, để mặc cho con quạ giận dữ hối tiếc về sự ngu ngốc của mình.

TÂNG BỐC LÀ HÌNH THỨC KHEN NGỢI THIẾU CHÂN THÀNH NHẤT.

Sư Tử và Chuột

Một con chuột nhắt đang chạy trong hang tối thì xui xẻo đến nỗi chẳng thể xui xẻo hơn được nữa, nó lại chạy đè lên bờm một con sư tử đang say ngủ. Bực mình vì bị đánh thức theo kiểu đó, sư tử bèn vung chân đập con chuột nhắt nằm bẹp gí. Nó đang định nhét con chuột vào trong cái miệng khổng lồ của mình thì chuột bèn nói to, "Xin đừng ăn tôi, ôi sư tử vĩ đại! Xin hãy thả cho tôi đi và có thể một ngày nào đó tôi có thể giúp đỡ anh."

Sư tử cười rú lên trước lời nói xấc xược của con chuột tí hon. "Cứ làm như là một sinh vật tầm thường như ngươi có thể có khả năng giúp đỡ một con thú vĩ đại như ta không bằng," nó nói, nhưng nó vẫn thả con chuột nhắt bình yên vô sự.

Thế rồi, không lâu sau đó, tình cờ sư tử vĩ đại bị mấy người thợ săn bắt được. Bọn họ bèn lấy dây thừng trói gô sư tử lại rồi sau đó bỏ đi kiếm xe ngựa chở sư tử về làng. Sư tử vô cùng tức tối và gầm gào giận dữ. Tiếng nó vang vọng trong khu rừng và lọt vào tai chuột nhắt lúc này đang nằm trong cái ổ ấm áp của mình. Chuột nhắt nhận ra giọng sư tử và ngay lập tức chạy tới xem có chuyện gì. Nó nhìn sư tử đang bất lực nằm trên mặt đất và nói, "Nếu anh cho phép, sư tử vĩ đại ạ, tôi có thể giúp anh."

Sư tử chỉ nhìn nó vẻ không tin.

"Làm sao một sinh vật tí hon như ngươi có thể giúp đỡ được ta chứ? Ngay khi đám thợ săn quay lại, bọn họ sẽ lôi ta về làng và thế là ngày tàn của ta sẽ đến."

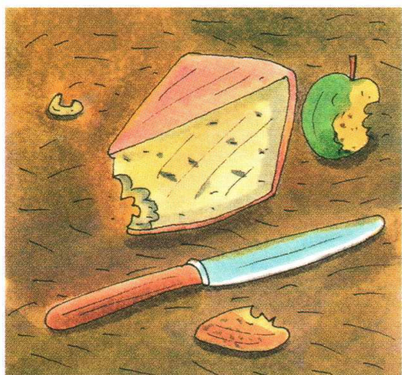
"Im lặng nào," chuột nói, "và để mặc tôi làm việc tôi cần làm."

Và chuột nhảy lên đôi vai khổng lồ của con sư tử to lớn, bắt đầu gặm những sợi thừng đang trói chặt thân hình vĩ đại của sư tử. Chuột cứ gặm mãi, gặm mãi, và từng chút từng chút một, những sợi thừng bị đứt rời. Chẳng mấy chốc, sư tử đã lại đứng thẳng dậy được, dưới chân là những mẩu dây thừng, khiêm nhường nhìn chuột nhắt. "Anh thấy đấy," chuột nhắt nói, đôi mắt sáng long lanh, "đôi khi ngay cả những kẻ vĩ đại cũng cần sự giúp đỡ từ những kẻ tầm thường nhất."

ĐÔI KHI, NGAY CẢ NHỮNG NGƯỜI KHỎE MẠNH NHẤT CŨNG CẦN SỰ GIÚP ĐỠ TỪ MỘT NGƯỜI YẾU HƠN.

Chuột Thành Phố và Chuột Nông thôn

Một hôm, một con chuột nông thôn mời một con chuột thành phố về nông thôn ở cùng với nó. Chúng đã có một khoảng thời gian vui vẻ ngồi trò chuyện bên bờ sông, và rồi về ăn tối tại ngôi nhà khiêm tốn của chuột nông thôn. Thức ăn có phần đơn giản - quả hạch, quả mọng và vỏ bắp ngô, những thứ đã được chuột nông thôn cẩn thận thu gom từ đồng về nhà. Chuột thành thị không lấy làm ấn tượng. "Bạn thân mến của tôi ơi, thức ăn này đạm bạc quá. Hãy đến thành phố với tôi đi và nhìn xem tôi phải chọn lựa từ một bữa tiệc ê hề như thế nào."

Chuột nông thôn có phần khó chịu vì thái độ bạc bẽo của chuột thành phố, nhưng nó không nói gì, và hai con chuột lên đường đến thành phố. Chuột thành phố đột nhiên đâm bổ vào một lỗ hổng trên tường và chuột nông thôn lặng lẽ lẻn vào trong theo nó. Một lối đi dài bụi bặm dẫn vào một căn phòng rộng mênh mông.

"Nào, nhanh lên," chuột thành phố nói, "tự chọn những món ăn ngon lành đích thực cho mình đi," và nó phóng lên một cái chân bàn cao chót vót. Chuột nông thôn bò lên theo sau, và mắt nó suýt rớt ra ngoài khi nhìn thấy bữa đại tiệc đang bày ra trước mặt. Có một miếng pho mát khổng lồ, một bát quả hạch ngon lành, những quả vả và quả táo bóng loáng, một ổ bánh mì mới nướng thơm ngon, và còn nhiều nhiều món khác nữa.

Chuột nông thôn không biết nên bắt đầu từ đâu, và nó vừa mới gặm một miếng pho mát nhỏ thì cửa mở ra đánh sầm một cái. Chuột thành phố trượt xuống chân bàn trong nháy mắt và vội trốn vào trong lối đi bụi bặm trong khi chuột nông thôn gần như vẫn chưa kịp hình dung ra đang có chuyện gì.

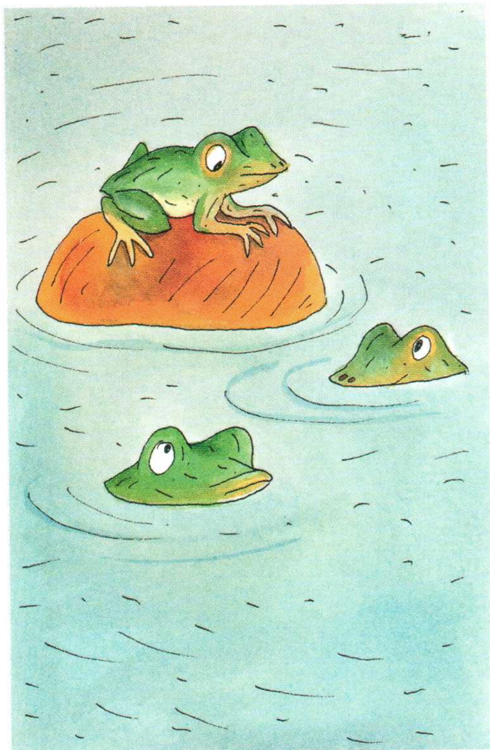
"Xéo ngay, đồ chuột bẩn thỉu!" và một bàn tay người rất to lù lù hạ xuống phía chuột nông thôn. Ré lên sợ hãi, chuột nông thôn lao xuống chân bàn và phóng theo sau chuột thành phố.

Tim đập thình thịch, chuột nông thôn nói với bạn mình, "Tôi rất lấy làm tiếc, nhưng tôi nghĩ rằng bất chấp hết thảy những sự giàu có ê hề ở thành phố, tôi vẫn thích lối sống đơn giản nhưng vô cùng an toàn của mình hơn," và rồi, lẩm bẩm nói cảm ơn, nó vận hết tốc lực chạy về với ngôi nhà nhỏ giản dị của mình.

MỘT CUỘC SỐNG GIẢN DỊ NHƯNG AN TOÀN CÒN TỐT HƠN NHIỀU SO VỚI MỘT CUỘC SỐNG GIÀU CÓ NHƯNG NGUY HIỂM.

Bò và Ếch

Ếch đang ngồi trên một hòn đá giữa ao cùng với các anh chị em của mình. Thỉnh thoảng, ếch lại phóng lưỡi ra bắt lấy một con chuồn chuồn bay ngang qua rồi nhai tóp tép. Nó rất thỏa mãn. Khi nó nhìn lên đồng cỏ, một con bò đang ăn cỏ lọt vào tầm mắt.

"Con vật kia mới to lớn làm sao chứ," cô em út của ếch há hốc miệng nhận xét.

"Em nghĩ thế thật à?" ếch hỏi. "Anh cũng có thể tự biến thành to lớn như thế," và nó phình ngực lên hết cỡ.

"Con bò vẫn lớn hơn nhiều," cô em út nói.

"Ái chà, vậy thì anh sẽ biến thành lớn hơn nữa," con ếch ngu ngốc bèn huênh hoang. Và nó phình to ra, phình to ra, dãn hết bộ da cho đến khi nó đã căng hết cỡ.

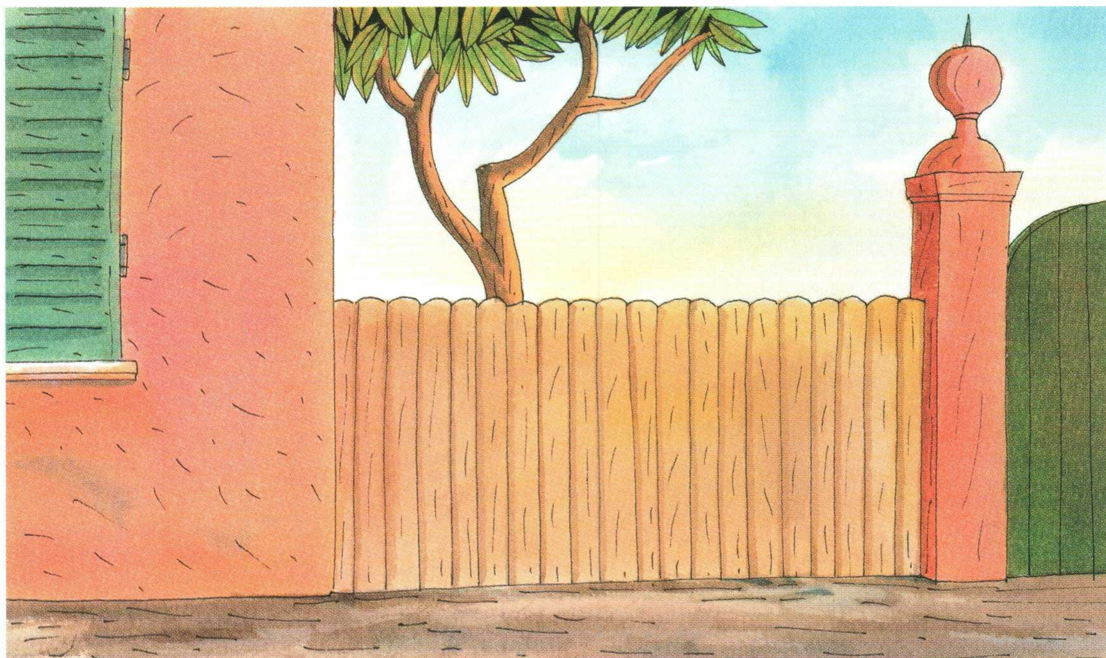
"Con bò vẫn lớn hơn nhiều," cô em út nói bằng giọng lí nhí vì sợ người anh lớn sẽ tức giận.

"Anh có thể biến thành to hơn nữa, thật sự anh có thể làm thế," con ếch giận dữ hét lên. Và nó phình ra, phình ra nữa cho tới khi - bụp một tiếng rõ to - nó nổ banh xác! Và đó là kết cục của ếch.

ĐỪNG BAO GIỜ CỐ GẮNG BIẾN MÌNH TRỞ THÀNH MỘT THỨ VỐN KHÔNG PHẢI LÀ MÌNH.

Con Cáo và Bụi Hoa Hồng

Con cáo quyết định đi tắt về nhà. Nó bèn nhảy qua một hàng rào, nhưng đúng lúc sắp hạ chân xuống được phía bên kia thì nó phát hiện ra nó sẽ rơi vào một bụi hoa hồng. Nó với chân ra định hãm mình lại nhưng đã quá muộn rồi, và nó ngã vào một cái gai nhọn hoắt.

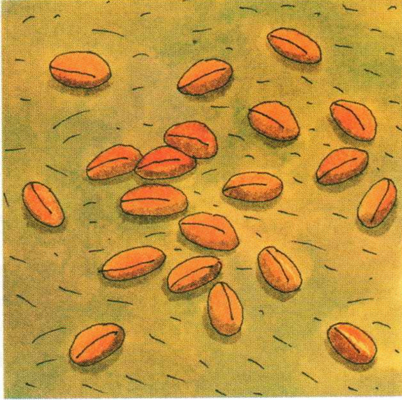
"Oái!" nó kêu lên. "Lẽ ra cậu có thể cứu tôi thoát khỏi một cú tiếp đất đau đớn như thế. Tôi cần cậu giúp," nó nói với bụi hồng.

"Chậc, anh đã phạm phải một sai lầm vô cùng ngớ ngẩn," bụi hồng vặn lại. "Tại sao tôi lại không nên tóm lấy anh chứ? Đó chính là nhiệm vụ của tôi ở đây mà - tóm lấy người ta."

ĐỪNG BAO GIỜ HỎI XIN AI ĐÓ SỰ GIÚP ĐỠ, TỪ MỘT NGƯỜI MÀ BẢN NĂNG CỦA HỌ LÀ LÀM HẠI CHỨ KHÔNG PHẢI LÀ GIÚP ĐỠ.

Kiến và Ve Sầu

Một ngày mùa đông sáng sủa, đàn kiến bận rộn phơi khô kho lúa mì vốn đã hơi bị ẩm sau một trận mưa dài. Tất cả bọn chúng đều tất bật phơi các hạt lúa mì ra để hong khô dưới ánh mặt trời. Chúng hối hả khắp nơi, cùng nhau làm việc. Một con ve sầu đi ngang qua và sau khi quan sát một lúc, bèn bay tới chỗ con kiến lớn nhất đàn. "Xin hãy cho tôi chút gì đó để ăn với. Tôi sắp chết vì đói thật rồi," nó cầu xin.

Con kiến lớn nhất đàn dừng công việc dang dở lại một lúc vừa đủ để hỏi lại ve sầu. "Tại sao chúng tôi lại nên cho cô một chút xíu thức ăn quý giá của chúng tôi chứ? Cảm phiền cho tôi hỏi nhé, cô đã làm gì trong suốt mùa hè trong khi tất cả chúng tôi vất vả thu gom kho thức ăn này để dự trữ cho mùa đông?"

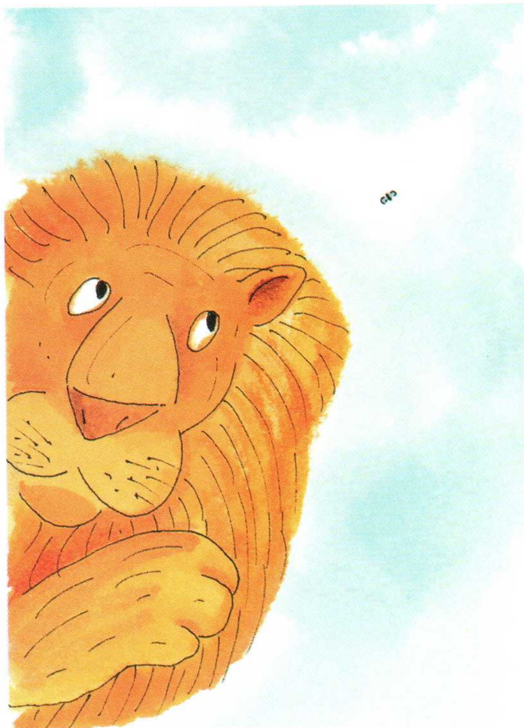
Ve sầu cười phá lên khinh bỉ. "Tất nhiên là tôi ca hát rồi. Tôi làm gì có thời gian bận tâm đến chuyện thu gom thức ăn chứ!"

Kiến lắc đầu và quay trở lại với công việc. "Nếu mùa hè, cô quá bận ca hát đến độ chẳng thèm chăm lo dự trữ thức ăn cho đầy đủ, vậy thì cô sẽ phải nhảy múa suốt cả mùa đông thôi," và kiến quay lưng lại với con ve sầu lười biếng.

NẾU TỰ MÌNH KHÔNG BIẾT DỰ TRỮ THỨC ĂN CHO BẢN THÂN THÌ ĐỪNG BAO GIỜ CHỈ BIẾT TRÔNG CHỜ VÀO SỰ HÀO PHÓNG CỦA NGƯỜI KHÁC.

Muỗi và Sư Tử

Một con muỗi huênh hoang bay vo ve đến là bực mình quanh đầu một con sư tử.

"Tất nhiên, anh chẳng dọa tôi sợ hãi được đâu," muỗi chế nhạo sư tử. Sư tử cau mày, nhưng không nói gì. Muỗi tiếp tục bay vòng vòng bên cạnh đầu sư tử.

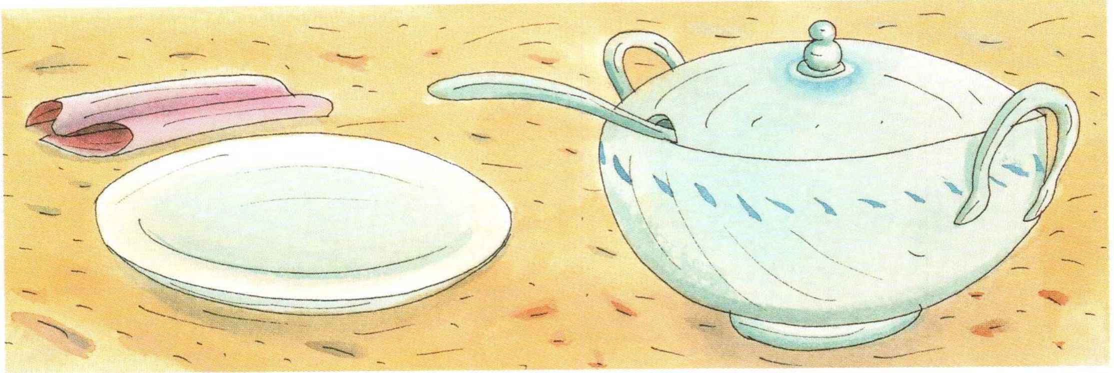
"Anh có thể lấy móng vuốt cào tôi và dùng hàm răng to tướng của anh cắn tôi, nhưng trên thực tế, tôi khỏe hơn anh nhiều." Sư tử cáu kỉnh đứng dậy, quét đuôi về phía muỗi.

"Thật đáng thất vọng," muỗi cười điệu. "Sao chúng ta không đánh nhau xem sao nhỉ, và rồi anh sẽ thấy rõ ý tôi," và rồi muỗi lao xuống, đốt vào phần mũi mềm mại nhất của sư tử. "Oái!" sư tử kêu lên, định đập con muỗi, nhưng nó đập trượt, thành ra lại cào vào cái mũi bị thương, khiến cho nó còn đau đớn hơn nữa. "Thấy chưa," muỗi kêu lên, "tôi là kẻ chiến thắng!" và đắc thắng vo ve bay đi. Nhưng nó không nhìn đằng trước mặt, vậy nên đã bay thẳng vào một cái mạng nhện, và chẳng mấy chốc đã bị mắc vào mạng nhện không đường cục cựa. Chỉ trong chớp mắt, nhện gấp gáp chạy tới và nuốt chửng muỗi.

HÃY CẢNH GIÁC, ĐỪNG ĐỂ BỊ ĐÁNH BẠI BỞI KẺ THÙ TẦM THƯỜNG NHẤT.

Cáo và Cò

Cò bất ngờ gặp cáo ngay khi vừa hạ cánh xuống đất sau chuyến đi dài qua rất nhiều vùng đất. "Hãy cho phép tôi được mời cô một bữa sau chuyến bay dài của cô nhé," cáo nói, khom mình chào nhã nhặn. Cò vui vẻ chấp nhận lời mời vì nó vừa kiệt sức vừa khát khô cả cổ.

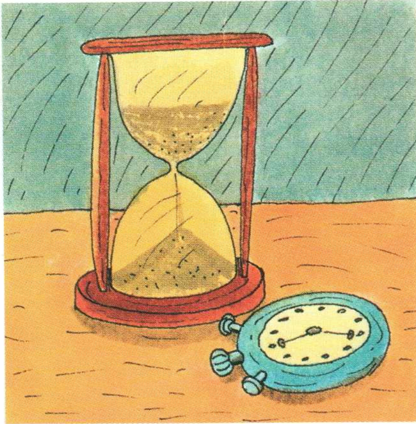
Cáo bày ra trước mặt con cò mệt mỏi một đĩa xúp ngon lành bổ dưỡng. Nhưng đây lại là một cái đĩa bằng, và cho dù có cố như thế nào đi nữa, con cò tội nghiệp vẫn chẳng húp được gì từ cái đĩa, vì mỏ của nó quá dài quá mảnh. Con cáo xảo quyệt liếm đến tận miếng xúp cuối cùng và rồi ngồi dậy quan sát, trên môi nở một nụ cười có phần hiểm ác. Lúc rời đi, cò bèn mời con cáo xấu tính ngày hôm sau đến ăn tối cùng, và cáo ta đồng ý ngay tắp lự.

Nhưng lúc cáo đến nơi, con cò khôn ngoan lại mang ra món xúp thơm nức mũi được cho vào trong một cái bình cổ hẹp. Trong lúc cò thò mỏ vào trong bình tận hưởng bữa ăn của mình, con cáo chẳng thể làm được gì, chỉ biết cau có giận dữ và suy ngẫm về sự xấu tính của mình.

GẬY ÔNG ĐẬP LƯNG ÔNG.

Thỏ và Rùa

Thỏ rừng tha thẩn băng qua cánh đồng và nhìn thấy một con rùa đang ì ạch bò trên đường. "Anh chậm chạp quá!" thỏ rừng kêu lên. "Sao anh không rảo bước lên?" Nhưng rùa chẳng thèm để ý đến thỏ, chỉ tiếp tục bò đi. "Lề mề quá!" thỏ chế giễu. "Để tôi nói cho anh nghe nhé," rùa chậm chạp nói. "Tôi cá là tôi có thể thi chạy thắng anh." "Nhảm nhí!" thỏ nói. Nhưng nó quá tự tin với chiến thắng trong tầm tay nên đã đồng ý chạy đua. Con cáo phát lệnh bắt đầu cuộc đua và thỏ bèn lao vụt đi, chẳng mấy chốc đã chạy lên trên đồi, khuất khỏi tầm nhìn. Rùa vẫn tiếp tục di chuyển, chậm chạp và đều bước. Nó bò dọc con đường, bước này nối tiếp bước kia, và cuối cùng, cũng đã lên trên đồi. Trong lúc đó, do quá tự tin nên thỏ đã dừng lại nghỉ ngơi, chơi đùa, không nhìn ngó gì đến đường đua. Rùa bò trên đồi, đều đặn từng bước một. Nó cứ bò, từ từ, chậm chạp, không hề ngừng nghỉ cho đến khi đã vượt qua thỏ, vốn lúc này đang quá bận rộn nên chẳng để ý thấy đang có chuyện gì. Rùa cứ bò mãi bò mãi, và xa xa, nó nhìn thấy cáo đang đứng ở bên vạch đích. "Gần đến nơi rồi," rùa tự nhủ và tiếp tục dấn bước. Lúc chỉ còn cách cáo một bước, rùa nghe thấy tiếng thở hổn hển và tiếng chân nện thình thịch trên đường. Lúc băng qua vạch đích, rùa từ từ, chậm chạp quay mình lại và trước mắt là thỏ rừng đang lao hết tốc lực trên đường, tai bay phần phật trong gió. Nhưng rùa đã chiến thắng, công bằng và trung thực.

CHẬM MÀ CHẮC THÌ SẼ GIÀNH CHIẾN THẮNG.

Rùa và Đại Bàng

Rùa ì ạch lê bước, mỗi bước chân nặng nề lại làm gia tăng cảm giác bất mãn trong lòng. Nó căm ghét phải ở quá gần mặt đất như thế, căm ghét mình quá chậm chạp như thế. Nó nghển cổ lên, nhìn bằng ánh mắt ghen tị những con chim đang biếng nhác chao liệng trên bầu trời. Lúc hạ mắt xuống, nó nhìn thấy một con đại bàng khổng lồ đang đậu trên đỉnh một hòn đá gần đấy.

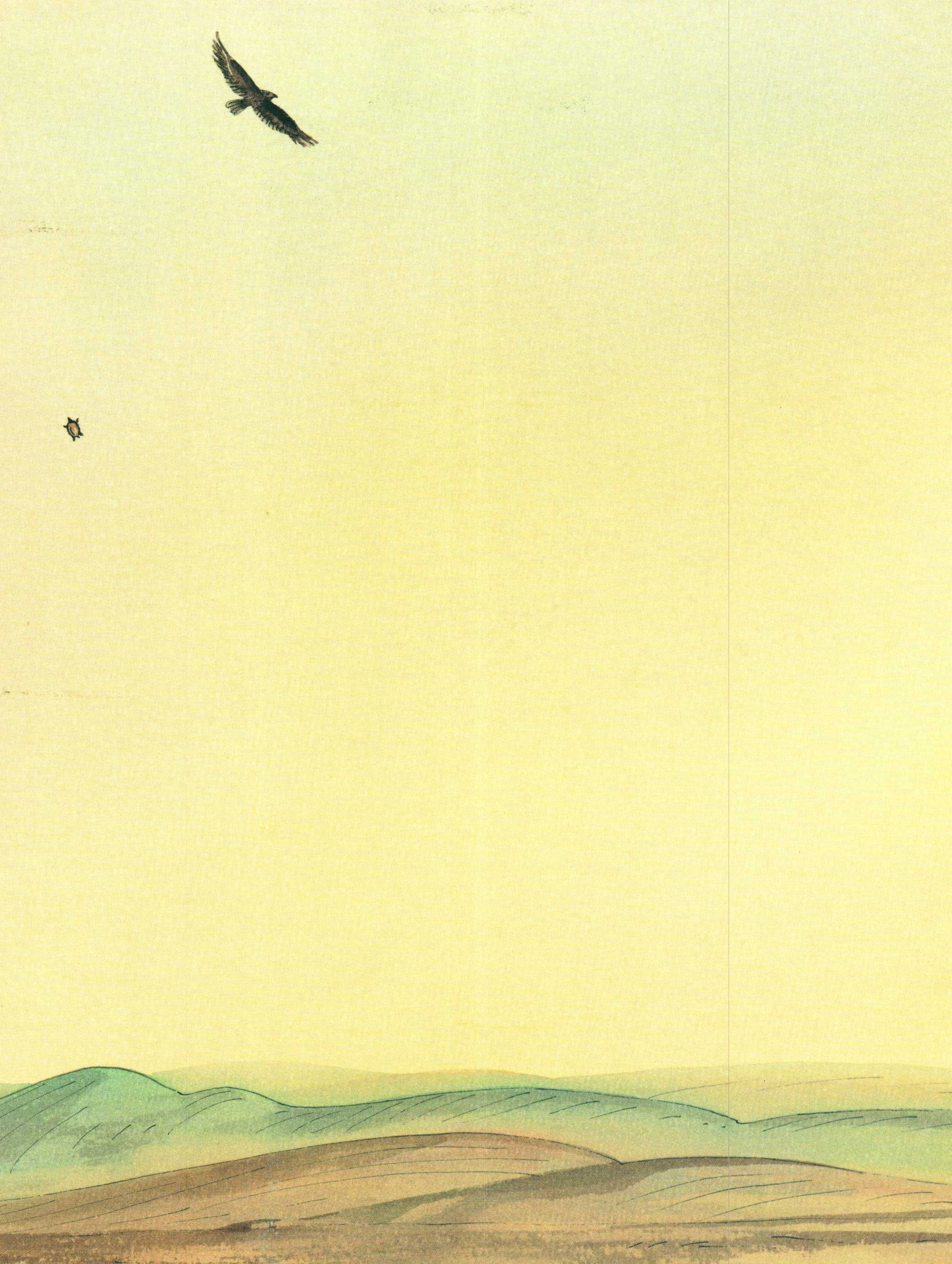
"Ôi đại bàng vĩ đại, xin hãy dạy tôi bay đi!" rùa cầu xin.

"Đừng có lố bịch thế," đại bàng nạt. "Cậu là một con rùa chậm chạp, và rùa thì không bay."

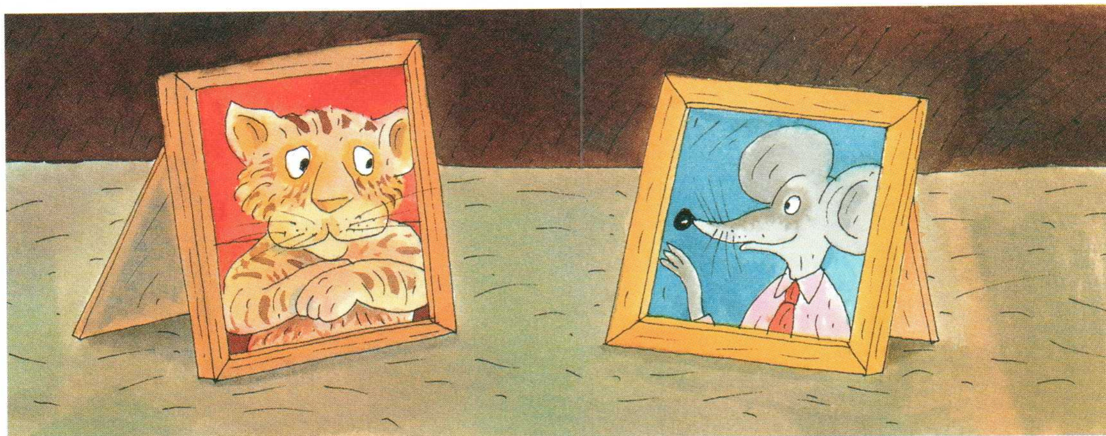
Nhưng rùa không chấp nhận bị từ chối và cứ quấy quả đại bàng mãi không chịu buông. Đại bàng hết lần này đến lần khác chỉ ra cho rùa thấy rùa mà bay thì rõ là chuyện không hợp tình hợp lý. "Cậu không có cánh, và loài rùa thuộc về mặt đất."

Cuối cùng, không chịu nổi những lời than thở dai dẳng của rùa, đại bàng đành chấp thuận chỉ cho rùa cách bay. Quặp lấy rùa trong móng vuốt của mình, đại bàng cất cánh, mang theo con rùa đang được giữ chắc bằng hai chân nó. Chúng bay mỗi lúc một cao hơn, và lúc chao liệng bên trên thung lũng, con đại bàng vĩ đại bèn nới lỏng móng vuốt, và con rùa rơi thẳng xuống dưới như một cục đá. Và thế là tiêu đời con rùa.

HÃY LUÔN LẮNG NGHE NHỮNG NGƯỜI HIỂU BIẾT HƠN.

Mèo và Chuột

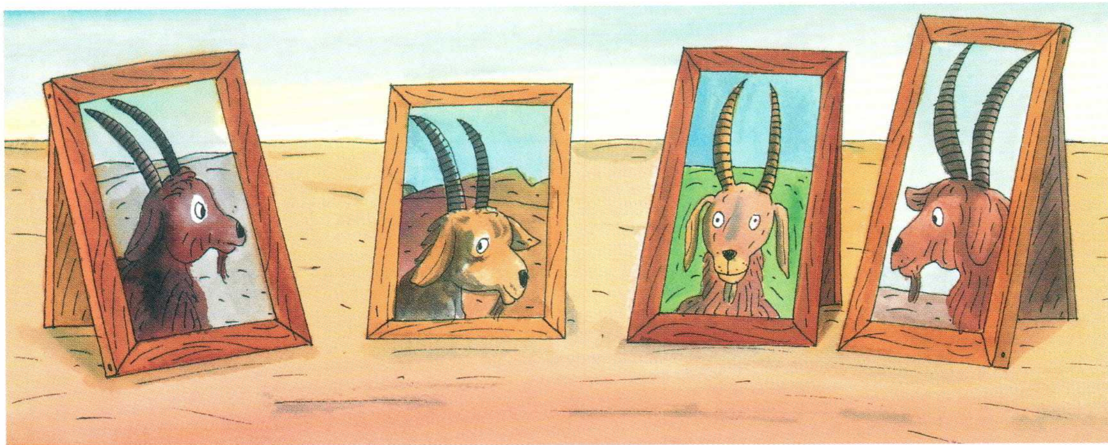
Một con mèo già gian xảo nghe đồn ở ngôi nhà nọ chuột đông lúc nhúc, vậy là mèo ta bèn phóng hết tốc lực đến đó. Quả thật, ở đó có rất nhiều chuột, và mèo ta bèn bắt ăn thịt hết con này đến con kia. Nhưng bọn chuột không phải kẻ ngu ngốc, và chẳng mấy chốc chúng đã nhận ra chúng cần phải tìm cách tránh xa không để cho con mèo gian xảo này làm hại. Vậy nên toàn thể bầy chuột còn lại đều trốn trong các lỗ sau ván tường không ló đầu ra ngoài. Mèo ngẫm nghĩ một hồi và quyết định đánh lừa bọn chuột. Nó bèn leo lên tường, đu mình trên một cái móc và không hề nhúc nhích, cố giả vờ như đã chết.

Nhưng một con chuột thò đầu ra khỏi lỗ và nói, "Loài chuột chúng tôi không ngu ngốc thế đâu, mèo ạ. Chúng tôi biết thừa cô vẫn còn sống, vậy nên chúng tôi sẽ vẫn tiếp tục ở yên tại chỗ, cho đến lúc nào cô đã quá mệt chẳng còn treo mình trên cái móc đó được nữa." Vậy là mèo chẳng bắt thêm được một con chuột nào trong ngôi nhà đó nữa.

NẾU KHÔN NGOAN, BẠN SẼ KHÔNG BỊ LỪA BỞI KẺ ĐÃ TỪNG GÂY NGUY HIỂM CHO BẠN.

Sư Tử và Lừa

Một con lừa ngu ngốc và một con sư tử xảo quyệt đánh bạn với nhau và cùng đi săn mồi. Chúng rón rén tiến đến một cái hang mà chúng biết chắc là nơi trú ẩn của một đàn dê hoang.

"Nào, anh hãy vào trong hang làm ầm ĩ lên," sư tử nói với lừa. "Sau đó bọn dê sợ hãi chạy ra ngoài và tôi sẽ bắt gọn từng con một."

Vậy là con lừa ngu ngốc bèn phi vào trong hang, kêu be be, gõ móng cồm cộp, và tất nhiên đàn dê bèn chạy hết ra ngoài, rồi từng con từng con một đều bị sư tử tóm gọn. Khi cái hang đã vắng tanh, lừa bèn đi ra ngoài, nói với sư tử, "Tôi làm giỏi không? Tôi đã dọa cho tất cả bọn chúng đều sợ hãi đấy!"

"Xin Thượng đế rủ lòng thương xót," sư tử cười phá lên, "nếu tôi mà không biết anh là một con lừa thì tôi cũng bị dọa cho sợ chết khiếp và chạy đi rồi!"

NẾU KHOE KHOANG VỚI NGƯỜI ĐÃ HIỂU RÕ BẠN, HÃY CẦM CHẮC LÀ BẠN SẼ BỊ CƯỜI CHÊ.

Con Lừa đội lốt Sư Tử

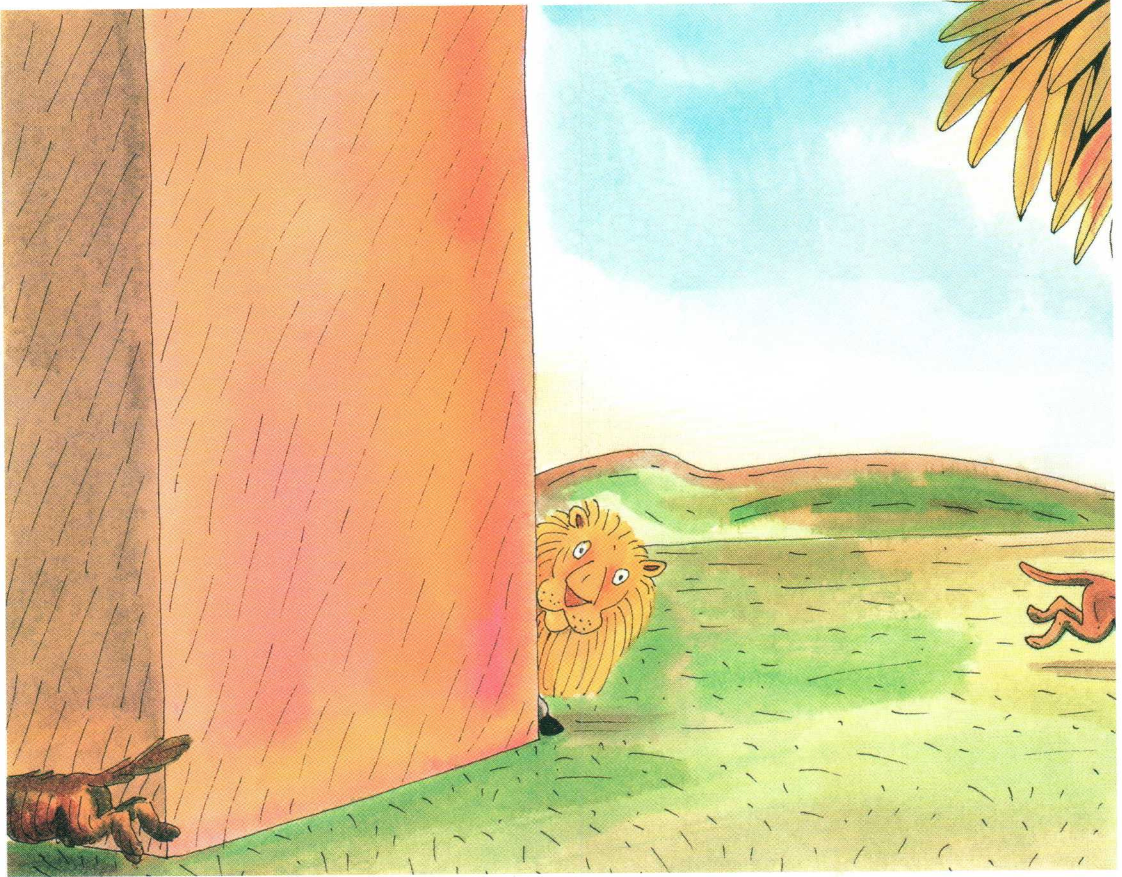

Một ngày kia, một con lừa ngu ngốc tình cờ tìm thấy một bộ da sư tử. "Ha ha ha," lừa ta tự nhủ, "giờ thì mình sẽ có trò vui đây! Mình sẽ đóng giả làm sư tử và có thể dọa cho mọi người sợ hãi." Và lừa bèn làm như đã định. Nó khoác bộ da sư tử lên vai và kéo cái đầu che đôi tai dài của nó. Vừa nhìn thấy nó tiến tới gần, mọi người bèn la hét chạy hết tốc lực. Các loài động vật cũng chạy trốn nó. Lừa ta rất vui. Lừa đi đến chỗ nào thì chỗ nấy đều chẳng còn ai dám léng phéng trên đường đi của nó nữa. Lừa nhảy chồm lên và trong men say chiến thắng, lớn tiếng be be. Nhưng một con cáo đi ngang qua đã nghe thấy âm thanh kinh khủng đó và nhận ra rằng đây chẳng phải con sư tử uy dũng nào mà chỉ là một con lừa già khốn khổ mà thôi. "Ái chà, anh rõ ràng không phải kẻ giống như vẻ bề ngoài của anh cho thấy, một chúa sơn lâm. Anh chỉ là một con lừa ngu ngốc mà thôi!" nó nói. Và ngay khi các loài vật nhìn ra nó thật sự là ai, tất cả đều cười phá lên chế nhạo con lừa đội lốt sư tử.

ĐỪNG LÀM BỘ LÀM TỊCH VÌ NGAY KHI MỞ MIỆNG, BẠN SẼ BỊ PHÁT HIỆN.

Một Con Lừa đội lốt Sư Tử khác

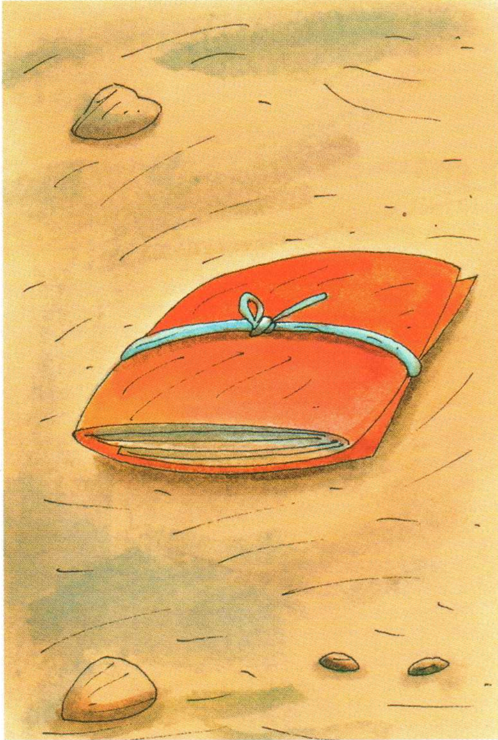

Một con lừa khác tìm thấy bộ da sư tử bị con lừa đầu tiên đánh rơi trong cơn xấu hổ. Nó cũng định dọa nạt mọi người, nhưng kế hoạch của nó đã bị cắt ngang bởi một cơn gió đột ngột thổi tới, làm bộ da bay ngược ra sau, để lộ ra rằng nó cũng chỉ là một con lừa ngu ngốc khác. Và lần này tất cả mọi người đều lao tới, lấy gậy và dùi cui đánh cho lừa một trận.

NẾU NGHÈO THÌ ĐỪNG CỐ GIẢ VỜ LÀM NGƯỜI GIÀU CÓ. BẠN KHÔNG THỂ BIẾN MÌNH THÀNH MỘT NGƯỜI VỐN KHÔNG PHẢI LÀ MÌNH.

Lừa và Chó

Đường dài dằng dặc, lừa và chó, hai con vật đang cùng nhau du hành, dần trở nên mệt mỏi. Đang chẳng nhìn thấy có gì hay ho thì đột nhiên chó phát hiện ra có thứ gì đó đang nằm trên đường. Đó là một cái gói được niêm phong. Chó phá dấu niêm phong lớn trên cái gói và trải các tờ giấy lên đường. Nhưng nó không biết đọc, vậy nên nó bảo lừa nói cho nó biết đám giấy tờ đó viết gì. Lừa bèn hắng giọng vẻ nghiêm túc và bắt đầu đọc to thành tiếng. Hóa ra, chúng toàn viết về thức ăn khô - cỏ, lúa mạch, cỏ khô và cám. Thông tin này chẳng có gì thú vị đối với chó, và chó ta chẳng mấy chốc đã trở nên sốt ruột và rồi chán muốn chết.

"Bạn thân mến ơi," cuối cùng chó nói. "Hãy bỏ qua hết những thứ nhạt nhẽo về cỏ khô cỏ tươi linh tinh đó đi mà tìm chỗ nào đó nói về thịt và xương đi. Đọc những thông tin đó sẽ thú vị hơn nhiều đấy."

Lừa nhìn khắp một lượt đống giấy tờ, xem xét đến tận trang cuối cùng, nhưng chẳng có gì liên quan đến thịt hay xương cả.

"Chậc," chó vừa nói vừa ngáp, "hãy ném cái gói ấy đi đi. Nó chẳng có gì thú vị hết."

CÁI KHIẾN NGƯỜI NÀY THÚ VỊ CÓ THỂ LẠI KHIẾN NGƯỜI KHÁC BUỒN CHÁN.

Mẹ con nhà Cua

Hai mẹ con nhà cua đang đi dạo dọc bờ biển. Trời quang đãng và chúng có thể phóng tầm mắt ra hàng dặm biển.

Cua con liên tục đâm sầm vào cua mẹ.

"Con đừng đi ngang như thế," cua mẹ cáu kỉnh nói, vẫy vẫy bộ càng trước. "Con cứ va vào mẹ mãi đây này."

Cua con không ý thức được cách đi của nó có gì khác với bình thường, vậy nên nó lập tức xin lỗi cua mẹ và nói, "Mẹ ơi, mẹ hãy chỉ cho con biết con nên đi như thế nào đi."

Cua mẹ bèn cố gắng chỉ cho cua con biết cách đi, nhưng chính cua mẹ cũng cứ mãi đi ngang và đâm vào cua con. Vậy là cua mẹ nhận ra rằng nó đã sai khi bắt lỗi cua con, vì chính nó cũng không thể đi thẳng được.

HÃY SỬA LỖI CỦA CHÍNH MÌNH TRƯỚC KHI BẮT LỖI NGƯỜI KHÁC.

Chim trong lồng và Dơi

Chim non đậu trong một cái lồng trên bệ cửa sổ. Nó im lặng suốt cả ngày trong khi những con chim khác trong vườn hót líu lo, nhưng ngay khi màn đêm vừa buông xuống, nó bèn cất giọng hót cho mình nghe. Nó quả là có giọng hót hay tuyệt trần. Một tối kia, một con dơi đang bay qua ô cửa sổ để mở thì nghe thấy tiếng chim non hót. "Tôi đã bay qua cửa sổ này rất nhiều lần rồi," dơi nói, "nhưng trước đây tôi chưa nghe thấy cô hót bao giờ."

"À," chim nhỏ nói, "tôi chỉ hót vào buổi tối thôi."

"Tại sao lại vậy?" dơi hỏi. "Mọi con chim khác đều hót vào ban ngày và ngủ vào buổi tối."

"Chà," chim giải thích, "chính trong lúc đương hót giữa ban ngày mà tôi đã bị bắt rồi bị nhốt trong cái lồng này. Vậy nên nó đã dạy cho tôi một bài học - đừng bao giờ hót lúc ban ngày."

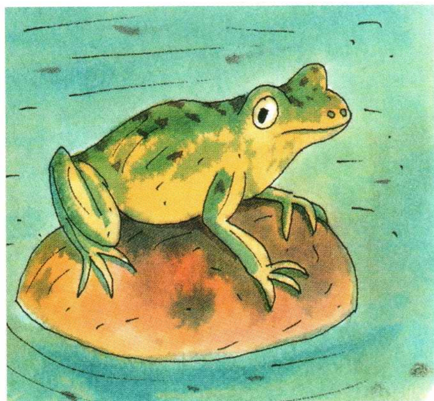
Dơi ta hoang mang.

"Nhưng chim nhỏ yêu quý ơi, chẳng phải giờ cô có tỏ ra thận trọng thì cũng đã quá muộn rồi hay sao? Giờ cô đã bị nhốt trong lồng rồi. Nếu lúc trước cô cẩn thận thì có thể hôm nay cô vẫn đang được tự do."

MẤT BÒ MỚI LO LÀM CHUỒNG THÌ ĐÃ QUÁ MUỘN RỒI.

Thỏ và Ếch

Thỏ rừng đang họp. Tất cả bọn chúng đều run rẩy và vô cùng lo âu.

"Kẻ thù chúng ta ở khắp mọi nơi," một con nói.

"Chúng ta đi đến đâu là gặp nguy hiểm ở đấy," một con khác kêu lên.

"Trên đỉnh núi đằng kia có một con đại bàng. Rồi nó sẽ lao bổ xuống và một trong số chúng ta sẽ chết," con khác than van.

"Con người đang mang theo những con chó to lớn săn lùng chúng ta," một trong những con thỏ trẻ tuổi gào lên. "Chúng ta biết làm gì để tự cứu lấy mình đây?"

Và rồi, tất cả bọn chúng đã đi đến kết luận rằng tốt hơn hết hãy tự mình kết thúc mạng sống của mình ngay lập tức, còn hơn là ngồi đó mà chờ đợi một cái kết bi thảm dưới tay đại bàng, con người hay chó. Vậy là toàn thể đàn thỏ rừng bèn chạy ra cái ao gần đó, rắp tâm nhảy xuống trầm mình trong ao.

Nhưng quanh ao đang có rất rất nhiều con ếch đang ngồi, và khi nghe thấy tiếng chân thỏ rừng thình thịch chạy tới, bọn chúng nhất loạt nhảy xuống nước với một tràng tiếng kêu "Ộp ộp" và giấu mình trong đám rong rêu dưới đáy ao.

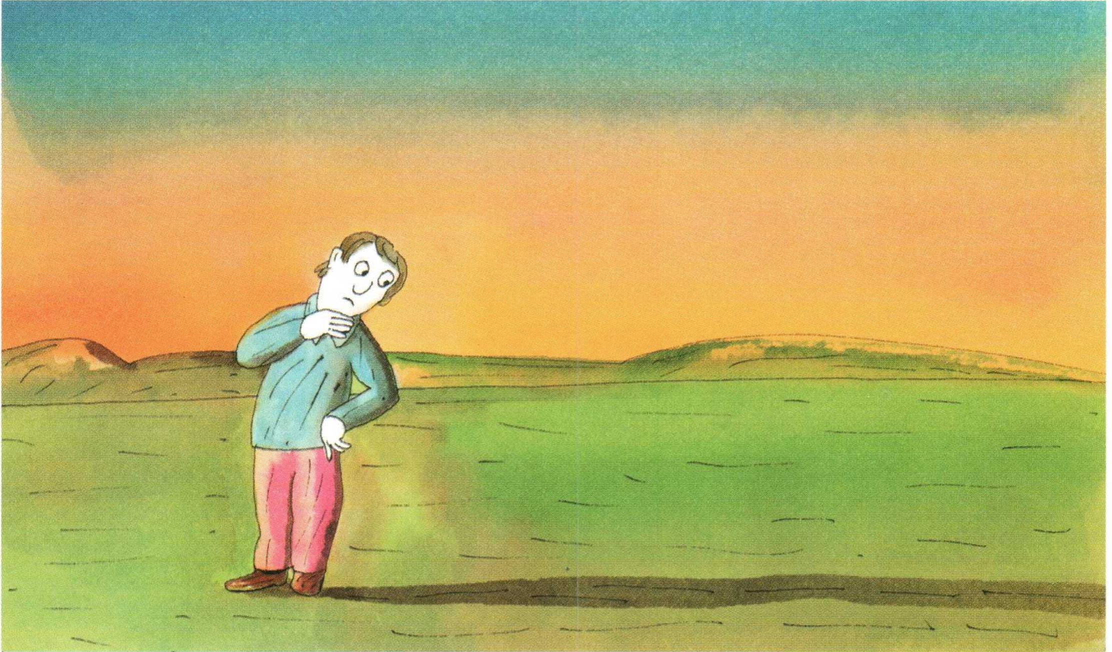
"Dừng lại, dừng lại!" một con thỏ già, vốn khôn ngoan hơn một chút so với những con thỏ khác, kêu lên.

"Đừng nhảy, các bạn ơi. Nếu những con ếch này sợ hãi chúng ta như thế, vậy thì ắt hẳn chúng còn nhát hơn chúng ta nhiều."

LÁ RÁCH CÒN CÓ LÁ RÁCH HƠN.

Sói và bóng Sói

Sói chạy ngang qua cánh đồng đúng lúc vầng mặt trời cuối ngày đang khuất dần trên bầu trời. Trên đường chạy, nó để ý thấy cái bóng của nó đang phi trên mặt đất bên cạnh nó. Cái bóng mới dài làm sao, mới to lớn làm sao chứ!

"Ái chà chà, nhìn xem mình mới cao biết bao chứ," nó tự huênh hoang. "Và nhìn xem mình mới to lớn biết bao chứ! Việc gì ta lại phải sợ hãi sư tử nhỉ? Lẽ ra chính ta nên là vua của muông thú chứ không phải hắn," và sói đi tiếp, mãi chìm đắm trong tâm trạng đó.

Nhưng sói quá bận rộn huênh hoang với mình nên không để ý thấy một con sư tử rất to đang len lén bám theo nó. Sư tử phóng vọt lên đầy oai hùng, và thế là đi đời con sói tự cao tự đại.

THÓI TỰ CAO TỰ ĐẠI CHỈ MANG ĐẾN CHO TA KẾT CỤC KHÔNG RA GÌ.

Sư Tử già

Sư tử đã già lụ khụ, không còn khả năng đi kiếm thức ăn nữa. Vậy nên nó quyết định sử dụng sự xảo quyệt của mình và dẫn dụ con mồi tự đến với nó. Nó tìm thấy một cái hang ấm áp, thoải mái, đồng thời có lối vào rộng rãi. Nó bèn nằm xuống lối vào hang và bắt đầu than vãn, rên rỉ. Chẳng mấy chốc, một con thỏ rừng đi qua trông thấy nó bèn dừng lại hỏi có chuyện gì. Con sư tử xảo trá liền trả lời rằng nó đang bị ốm, vậy nên con thỏ ngu ngốc tội nghiệp bèn rón rén tiến lại gần để xem xem có thể giúp đỡ được gì không. Trong chớp mắt, sư tử đã nghiến ngấu nhai sạch con thỏ. Rất nhiều, rất nhiều con thú khác cũng bị bắt theo cách tương tự, cho tới một ngày kia, đến lượt một con cáo mò đến, đứng cách lối vào hang một đoạn. Con cáo này vốn là kẻ khôn ngoan, nó cẩn thận quan sát sư tử một hồi trước khi hỏi xem sư tử bị làm sao.

"Ôi, tôi ốm yếu quá," sư tử nói. "Có lẽ anh có thể giúp được tôi. Sao anh không vào trong hang của tôi xem sao nhỉ?" nó nói thêm.

Nhưng con cáo khôn ngoan đã lắc đầu.

"Tôi không nghĩ thế đâu. Tôi đã nhìn thấy có rất nhiều dấu chân tiến vào trong hang của anh, nhưng rõ ràng chẳng có dấu chân nào đi ra hết," và con cáo khôn ngoan bỏ đi cùng nụ cười trên môi.

LUÔN CẨN THẬN QUAN SÁT ĐỂ TÌM RA CÁC DẤU HIỆU NGUY HIỂM TRƯỚC KHI HÀNH ĐỘNG.

Sư Tử và Lợn

Trời nóng hừng hực, vầng mặt trời chói chang thiêu đốt. Sư tử chậm chạp tiến bước về phía vũng nước, mong ngóng được uống một trận đã đời. Và con lợn đực đang lon ton tiến về đúng cái vũng nước đó cũng có khát khao tương tự. Cả hai con vật đến nơi cùng một lúc. Ngay lập tức, chúng bắt đầu cãi vã ầm ĩ, tranh luận xem con nào đến trước và con nào có quyền uống nước. Tất nhiên, tranh cãi dẫn đến đánh lộn, và chẳng mấy chốc, cả hai con đã lăn lê trên nền đất bẩn thỉu, chẳng còn nghĩ đến chuyện gì khác ngoài mong muốn đánh bại đối phương. Nhưng, lúc dừng lại để thở lấy hơi, cả hai con thú đều đồng thời nhìn thấy một cảnh tượng không mong muốn nhất. Một bầy kền kền đang con thì bay lượn trên bầu trời, con thì đậu trên mỏm đá hay trên cây.

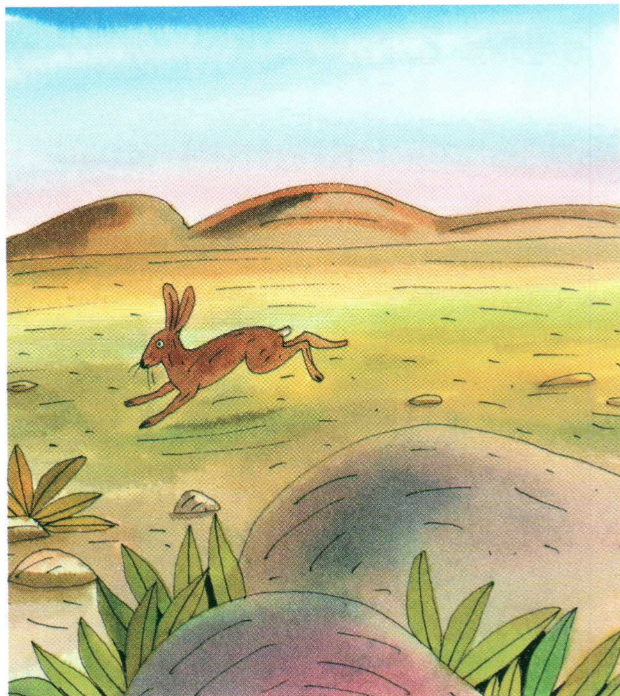
"Những con chim ghê tởm này đang chờ đợi để ăn thịt bất kỳ kẻ nào sẽ thất bại trong cuộc đấu này của chúng ta," sư tử khẽ gầm gừ.

"Ái chà, chúng ta sẽ không để chuyện đó xảy ra, đúng không nào?" lợn khụt khịt nói, và cả hai con thú đều lập tức dừng tranh cãi và chia nhau cái vũng nước, mỗi con một bên. Cả hai con đều uống đến thỏa thích và rồi mãn nguyện bỏ đi. Lũ kền kền đói khát bay đi, bực tức gào rú lên với nhau.

ĐỐI DIỆN VỚI KẺ THÙ CHUNG, TỐT HƠN HẾT HÃY HÒA GIẢI NHỮNG BẤT ĐỒNG CỦA CÁC BẠN.

Sư Tử và Thỏ

Sư tử đang đói và đúng lúc nó đương tìm thứ gì bỏ bụng thì, may mắn không sao tả xiết, nó tình cờ bắt gặp một con thỏ đang say giấc nồng trong bụi cỏ. Đúng lúc nó định ngồi xuống để tận hưởng bữa đại tiệc thì một con hươu xuất hiện trên đồi.

"Ha ha!" sư tử nói. "Cớ gì ta lại thỏa mãn với con thỏ gầy nhom này trong khi ta có thể có nguyên một con hươu chứ?" Vậy là nó bèn bật dậy, chạy đuổi theo con hươu, bỏ lại con thỏ vẫn đang ngủ say.

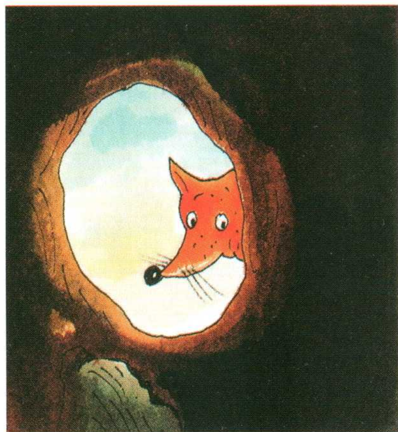
Nhưng hươu ta rất nhanh chân và mặc dù sư tử đã chạy hết tốc lực, nó vẫn không thể tiến đến gần được, chứ đừng mơ gì đến chuyện bắt được hươu. Chúng chạy xuôi chạy ngược, chạy từ Đông sang Tây, từ Bắc sang Nam, nhưng sư tử vẫn không tài nào tóm được hươu. Vậy là, thở phì phò hổn hển, nó rón rén quay trở về chỗ nó đã bỏ con thỏ lại. Nhưng lúc nó đến được chỗ cũ thì ngay cả con thỏ cũng đã biến mất rồi, vậy là nó chẳng còn gì để ăn nữa.

"Ôi chao ôi," sư tử lẩm bẩm, "giá như mình hài lòng với con thỏ bé nhỏ thì ít nhất cũng còn có thứ để mà ăn. Giờ thì mình vừa kiệt sức vừa chẳng có gì!"

THÀ RẰNG ĐƯỢC SẺ TRÊN TAY, CÒN HƠN ĐƯỢC HỨA TRÊN MÂY BẠC VÀNG.

Con Cáo căng phồng

Cáo đang đói meo và không biết kiếm đâu ra bữa ăn tiếp theo. Nó chạy khắp chỗ này chỗ kia, tuyệt vọng cố gắng tìm thứ gì bỏ bụng. Đột nhiên, nó dừng sững lại giữa đường. Một mùi thơm phưng phức đang từ đâu bay tới! Cáo khịt mũi ngửi ngửi. Nó ở đâu được nhỉ? Cái mũi tinh tường của nó dán sát xuống đất, nó khụt khịt ngửi ngửi và phải, kia rồi, những dấu vết rõ rành rành. Chúng dẫn thẳng đến một cái cây cổ thụ rỗng ruột và ở đó, được cất giấu cẩn thận bởi một người chăn cừu qua đường, con cáo tìm thấy kha khá bánh mì và thịt. Con thú tham ăn chẳng đợi chờ gì nữa. Nó lẻn vào trong cái cây rỗng và ăn lấy ăn để cho tới khi bộ da căng ra như cái trống và nó chẳng thể chén thêm một miếng nào nữa. Nó mãn nguyện cuộn mình lại và chìm vào trong giấc ngủ. Vài tiếng đồng hồ sau khi thức dậy, cáo nhấm nháp một miếng bánh mì, nhưng thực lòng mà nói, nó vẫn còn đang no căng nên thật ra chẳng cần ăn thêm gì nữa. Duỗi mình ra, cáo chậm rãi đứng dậy và định trèo ra ngoài cái cây rỗng. Nhưng nó không thể. Bụng nó căng phồng và nó không sao co mình chui ra khỏi lỗ hổng được, cho dù nó có cố gắng đến thế nào chăng nữa. Nó cứ chui mãi chui mãi, thử đủ mọi kiểu, nhưng cái bụng to tướng của nó vẫn chắn ngang đường. Nó biết thoát ra ngoài bằng cách nào bây giờ? Nó rền rĩ tru lên, nhưng chẳng có tác dụng gì hết - nó đã bị mắc kẹt.

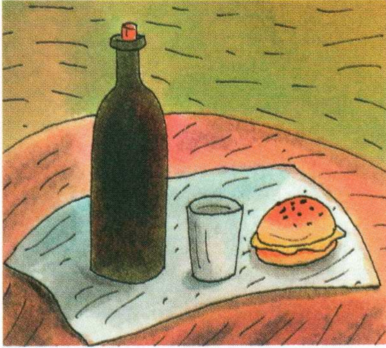
Một lúc lâu sau, một con cáo khác đi qua, và khi nghe rõ vấn đề, con cáo nọ chỉ phá lên cười. "Đáng đời cái thói tham ăn. Anh sẽ phải ở lại đó cho tới khi nào thu được về kích cỡ bình thường thôi," và con cáo kia bỏ đi, vừa đi vừa thầm cười khùng khục.

Trước khi khuất khỏi tầm mắt, nó gọi với lại qua vai, "Hy vọng anh sẽ đủ thon thả để trốn thoát trước khi người chăn cừu quay trở lại. Tôi không cho rằng anh ta sẽ vui vẻ khi phát hiện ra anh đã chén mất bữa tối của anh ta đâu!"

NẾU BIẾT THONG THẢ CÂN NHẮC, BẠN CÓ THỂ GIẢI QUYẾT HẦU HẾT MỌI VẤN ĐỀ.

Cậu Bé kêu có Sói

Ngày xưa có một cậu bé chăn cừu luôn đánh lừa các dân làng khác. Cậu thường dẫn cừu đến cánh đồng xa nhất rồi vừa lao về làng vừa la lên, "Giúp cháu với, giúp cháu với! Một con sói khổng lồ đang tấn công cừu của cháu!" vậy là cho dù đang làm gì đi chăng nữa, những dân làng tốt bụng cũng đều ngưng công việc lại rồi vận hết tốc lực chạy đi đánh đuổi sói. Nhưng, tất nhiên, khi họ đến được chỗ đàn cừu, làm gì có con sói nào, chỉ có đứa bé chăn cừu ngu ngốc đang cười lăn lộn.

"Giá như các cô các chú có thể nhìn thấy vẻ mặt của mình bây giờ," nó hét lên. "Cháu đã lừa các cô các chú đấy!" Lòng đầy bực bội, dân làng lại quay trở về làng, làm nốt những công việc dang dở mà họ đang làm trước khi bị thô lỗ cắt ngang.

Cậu bé ngu ngốc sử dụng trò chơi khăm này hai ba lần, và lần nào những dân làng tử tế cũng bỏ hết những công việc đang làm, chỉ để rồi phát hiện ra họ đã lãng phí thời gian một cách khủng khiếp.

Và rồi một ngày kia, hai con sói khổng lồ từ trên đồi đã thực sự xuống và bắt đầu tấn công đàn cừu của cậu bé. Cậu bé guồng chân chạy nhanh hơn bao giờ hết, quay thẳng về làng và gào lên, "Giúp cháu với, giúp cháu với! Hai con sói khổng lồ đang tấn công đàn cừu của cháu!" Nhưng lần này, chẳng ai vội vã chạy ra khỏi làng hết.

"Ôi, xin hãy làm ơn giúp cháu với! Có hai con sói rất to đang tấn công đàn cừu của cháu thật mà!" cậu bé tuyệt vọng kêu lên. Nhưng vẫn chẳng ai bước ra.

"Cừu của cháu bị ăn hết sạch rồi, cháu biết làm gì khi chỉ có một mình chứ?" cậu bé kêu lên, nước mắt chảy dài trên mặt.

Người bán thịt lợn chậm rãi bước ra khỏi cửa hàng.

"Đi đi, cậu bé, chúng ta sẽ không bị cháu lừa lần nữa đâu," ông ta bực bội nói.

"Nhưng sói đang tấn công đàn cừu của cháu thật mà," cậu bé tuyệt vọng nói.

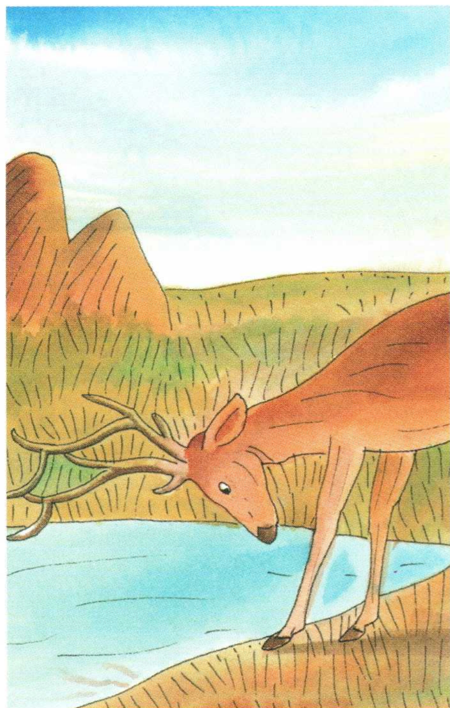
"Tự mình giải quyết đi," người bán thịt nói. "Tất cả chúng ta đều bận lắm rồi," và ông ta quay đi, quay trở vào trong cửa hàng.

Cậu bé buồn bã quay đi và đến lúc trở lại với đàn cừu, cậu phát hiện ra bọn sói đã ăn hết sạch sành sanh cả đàn rồi.

NẾU BẠN HÌNH THÀNH THÓI QUEN NÓI DỐI THÌ CHO DÙ BẠN CÓ NÓI THẬT CŨNG SẼ KHÔNG AI TIN.

Sư Tử và Hươu

Một ngày, hươu đến uống nước bên ao, và khi cơn khát đã được dập tắt, nó bắt gặp hình ảnh phản chiếu của mình trong ao.

"Chao ôi, bộ gạc của mình đẹp quá," nó tự hào thầm nhủ, và nó quay qua quay lại để có thể chiêm ngưỡng bản thân nhiều hơn nữa. Nhưng rồi nó nhìn thấy đôi chân dài khẳng khiu của mình.

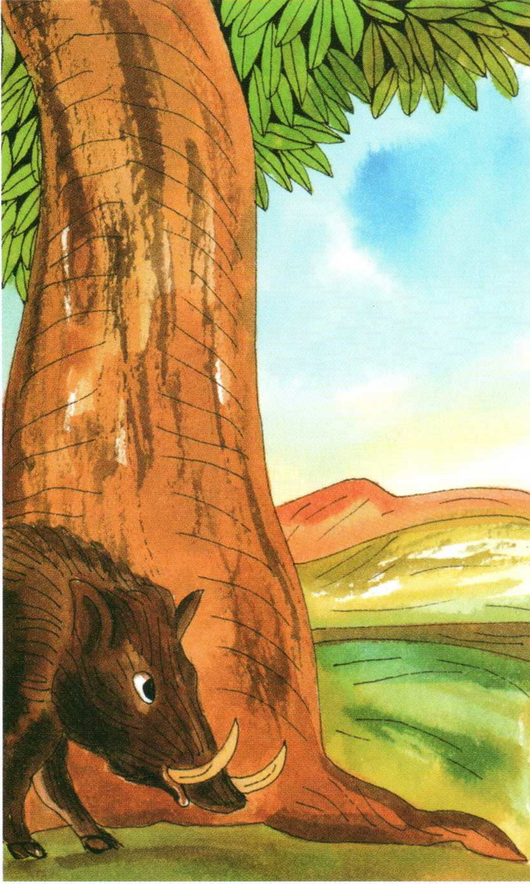
"Ôi chao," nó làu bàu, "những cái chân mảnh khảnh này chẳng ấn tượng gì cả. Ước gì chúng dễ nhìn hơn một chút." Và hẳn nó sẽ cứ tiếp tục hành xử ngu ngốc như thế nếu không nhìn thấy một hình ảnh phản chiếu khác trên mặt nước. Đó là một con sư tử!

Con hươu đứng bật dậy và nhảy một cú rõ xa, qua tận bên kia cánh đồng, khiến nó và con sư tử hung dữ kia cách nhau một đoạn dài. Hươu cứ chạy mãi chạy mãi cho tới khi đến cánh rừng và, không lưỡng lự một giây, nó tiếp tục tiến vào trong hàng cây. Nhưng một lát sau, nó đã bị kẹt lại vì cặp sừng to lớn của nó đã bị mắc vào giữa các cành cây khiến nó không thể nhúc nhích. Khi con sư tử đói bụng nhảy xổ tới, con hươu phù phiếm nhận ra rằng những cái chân mảnh khảnh bị nó khinh thường đã giúp nó tránh xa móng vuốt của sư tử, trong khi bộ gạc vốn là niềm tự hào của nó cuối cùng lại là nguyên nhân dẫn nó đến với sự kết thúc.

THỨ ĐƯỢC TA COI TRỌNG NHẤT KHÔNG PHẢI LÚC NÀO CŨNG LÀ THỨ HỮU DỤNG NHẤT VỚI TA.

Lợn Rừng và Cáo

Cáo đang lang thang tản bộ trong rừng thì tình cờ bắt gặp một con lợn rừng đang mài răng nanh vào một cái cây. Cáo quan sát từ xa vì nó ý thức được lợn rừng cần phải được đối xử bằng một thái độ tôn trọng nhất định. Nhưng cuối cùng, sự tò mò đã choán hết tâm trí nó và nó bèn rón rén bước lại gần. Quả như nó nghĩ, lợn rừng hiển nhiên đang mài răng nanh.

"Xin lỗi vì đã hỏi, nhưng anh có thể cho tôi biết tại sao anh lại mài răng không?" con cáo dò hỏi bằng thái độ rất lịch sự. "Hôm nay đâu có bóng dáng tay thợ săn nào và tôi cũng không nhìn thấy mối nguy hiểm nào khác có thể đe dọa một con thú lớn như anh."

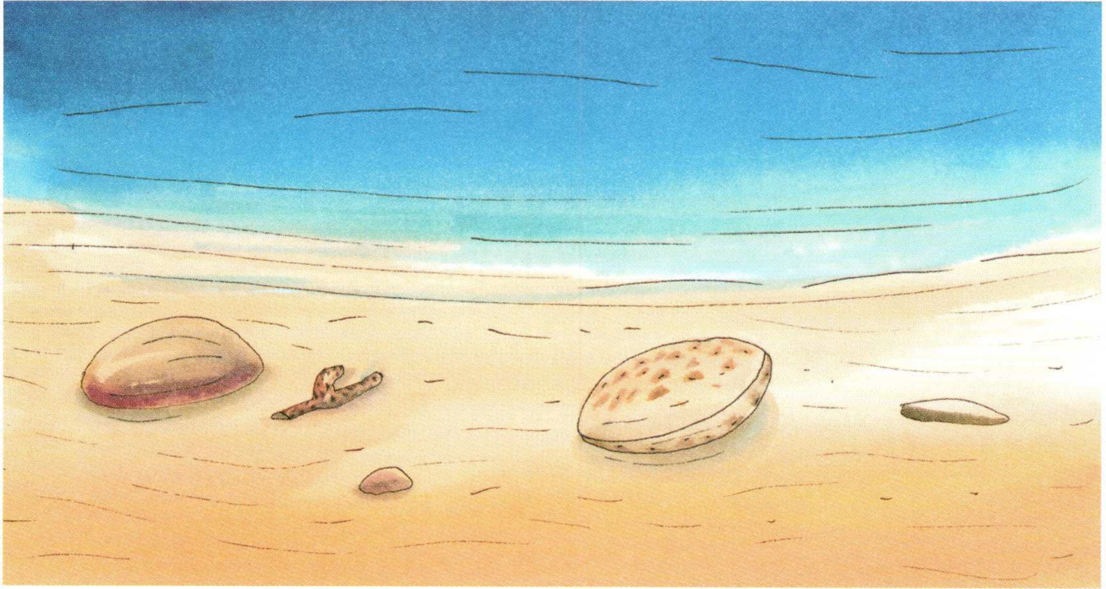
Lợn rừng dừng công việc lại và nhìn cáo. "Đúng là như vậy, bạn thân mến ạ, nhưng cánh thợ săn rồi sẽ lại đến đây, và bất kỳ mối nguy hiểm nào khác cũng có thể bất thình lình xuất hiện, đến lúc đó tôi mới mài răng thì đã quá muộn rồi," và rồi nó lại quay trở về với nhiệm vụ của mình.

Cáo gật đầu vì nó có thể hiểu được cảm giác đó, và nó tiếp tục con đường của mình, thầm nghĩ lợn rừng quả là sáng suốt.

ĐỪNG ĐỢI ĐẾN KHI GẶP NGUY HIỂM RỒI MỚI CHUẨN BỊ ĐỐI PHÓ.

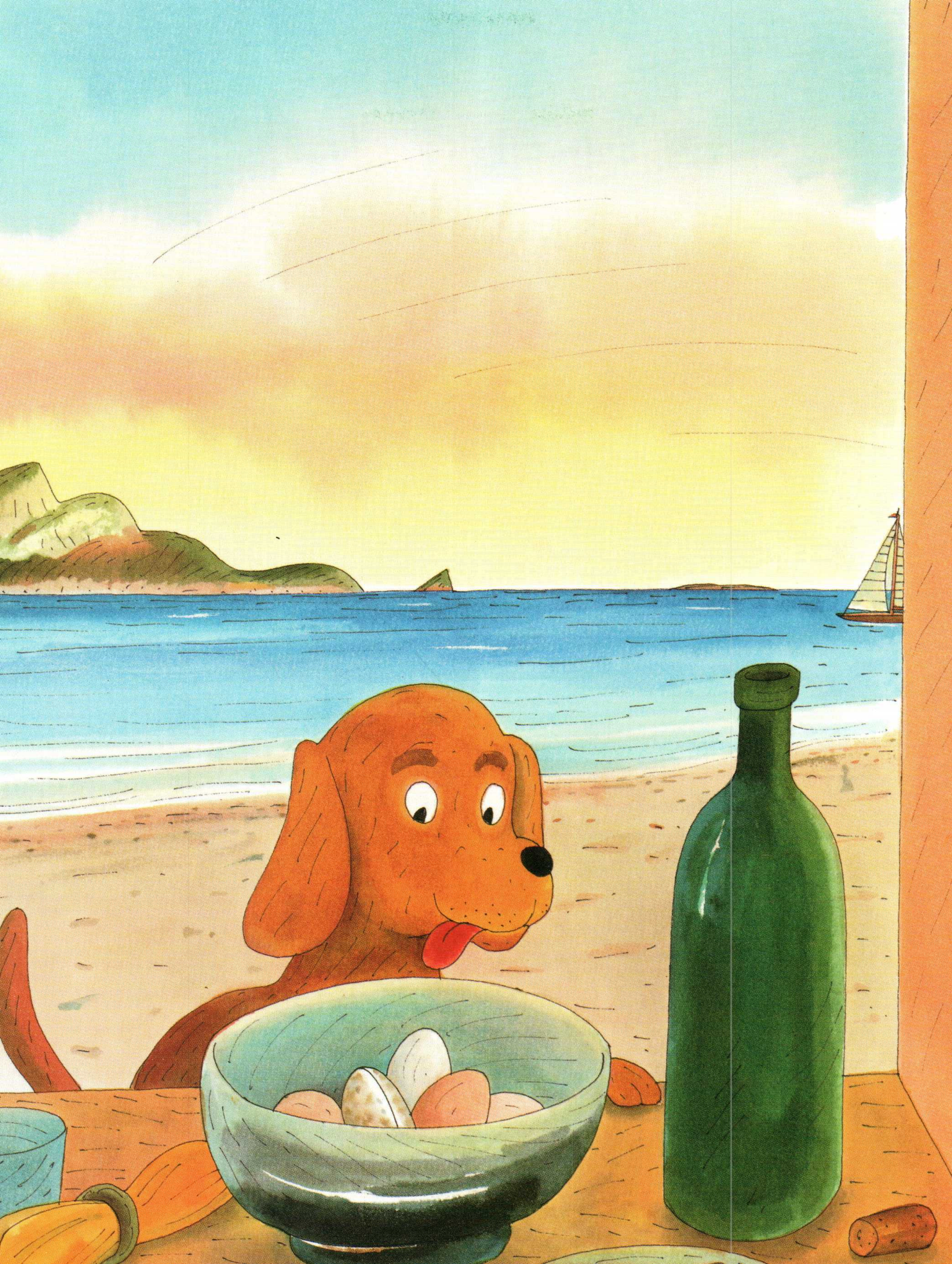
Con Chó và Quả Trứng

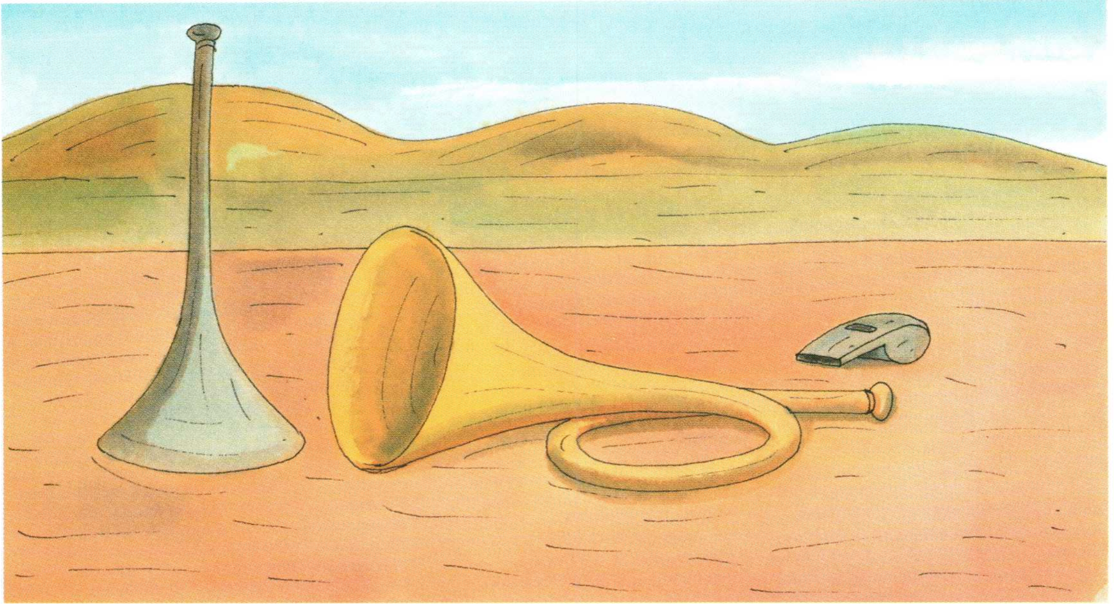
Con chó thích trứng đến nỗi hễ phát hiện thấy quả trứng nào là nó đều nuốt chửng vào bụng nhanh đến nỗi gần như trứng còn chẳng kịp chạm vào khoang miệng. Vậy nên khi tình cờ bắt gặp một bát trứng đầy ắp đang chờ sẵn để người ngư dân dùng trong bữa trưa, nó bèn ngoạc miệng ra to hết cỡ và chỉ bằng một đớp đã nuốt chửng một quả trứng. Nhưng đó không phải quả trứng. Nó là một con trai và, tất nhiên, vỏ trai rất cứng. Vì con chó tham ăn không chịu thong thả nhai nên trọn cả con trai đã chui xuống cổ họng nó và vững vàng ở yên trong dạ dày chó.

Chẳng cần phải nói, con trai nặng trình trịch và sức nặng ấy khiến chó ta đau đớn vô cùng. "Đáng đời mình nhé," chó lẩm bẩm với chính mình. "Hiển nhiên không phải mọi thứ hình tròn đều là trứng," và nó bỏ đi, vô cùng đau buồn cho bản thân.

HÃY CÂN NHẮC TRƯỚC KHI HÀNH ĐỘNG. MỌI THỨ KHÔNG PHẢI LÚC NÀO CŨNG GIỐNG NHƯ VẺ BỀ NGOÀI.

Sư Tử và Ếch

Một hôm, sư tử đang đi qua một cái ao thì nghe thấy tiếng ếch kêu ộp oạp.

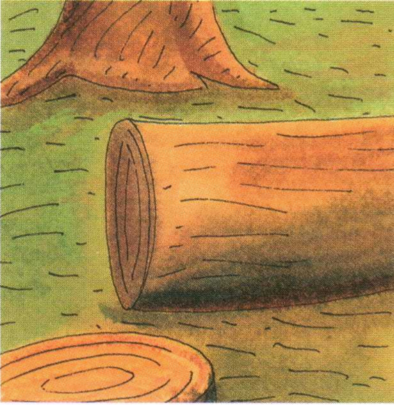
"Trời ơi," nó nghĩ, "để gây ra một âm thanh lớn đến thế thì ắt hẳn đấy phải là một sinh vật to lớn lắm," và vậy là nó bèn rón rén lặng lẽ tiến tới gần để đợi xem con vật nào đang ẩn nấp, vì nó chẳng thể nhìn thấy con vật nào cả. Ếch lại kêu ộp oạp. Đầy hoang mang, sư tử len lén tới gần ao hơn chút nữa, nhưng nó vẫn chẳng nhìn thấy con vật nào. Và rồi, sau khi "Ộp ộp!" thêm một tiếng nữa, ếch nhảy lên một tảng đá tròn bên mép nước.

"Trời ơi!" sư tử tức tối kêu lên. "Mình phải đợi suốt bằng đấy thời gian chỉ vì một sinh vật tầm thường như thế này sao?" và sư tử chỉ cần lia bàn chân khổng lồ của mình một cái, ếch ta đã đi tong.

ĐỪNG GÂY RA QUÁ NHIỀU TIẾNG ĐỘNG ĐẾN NỖI PHỚT LỜ NGUY HIỂM CẬN KỀ.

Con Cáo và Tiều Phu

Người tiều phu đang mài rìu thì cáo băng đồi chạy tới, hơi thở hổn hển nặng nhọc, lưỡi thè lè ra ngoài.

"Bác tiều phu tốt bụng ơi, xin bác hãy che giấu tôi được không? Tôi đang bị hai người thợ săn đuổi bắt," cáo cầu xin.

Người tiều phu hất đầu về phía túp lều của ông ta, và con cáo cảm kích phóng vọt vào bên trong, giấu mình sau cánh cửa để từ đó có thể quan sát toàn bộ tình hình.

Cáo chỉ vừa kịp thở lấy hơi thì nhóm thợ săn đã đứng trước mặt người tiều phu.

"Xin chào, bác tiều phu," nhóm thợ săn nói, "bác có nhìn thấy con cáo nào chạy qua đây không?"

"Không, tôi chẳng thấy con cáo nào sất," người tiều phu nói, nhưng trước sự kinh hoảng của con cáo, người tiều phu lại hất đầu về phía túp lều lần nữa.

Tuy nhiên, nhóm thợ săn quá mải mê nhìn ngó xung quanh tìm kiếm cáo nên không để ý đến tín hiệu này, vậy nên họ chỉ cảm ơn người tiều phu rồi lại đi tiếp.

Khi họ đã khuất khỏi tầm nhìn, cáo bèn ra khỏi lều và dợm bước quay trở lại con đường vừa nãy nó đã đi.

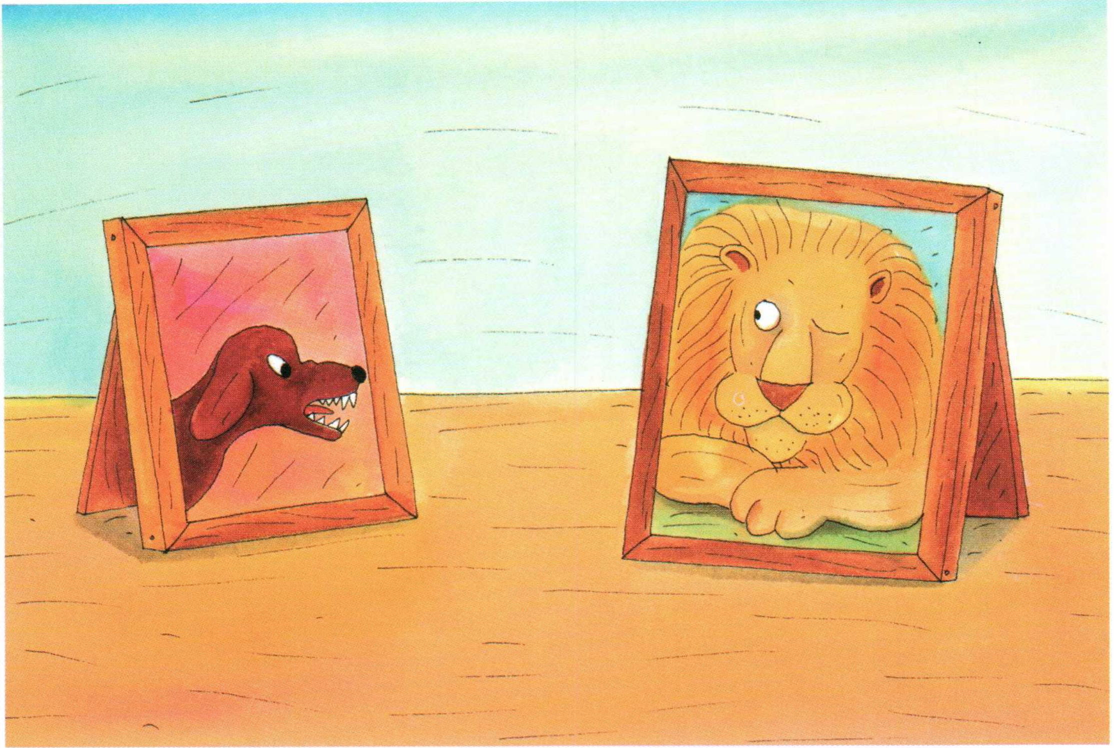
"Ái chà chà, ít nhất cậu cũng nên cảm ơn tôi vì đã cứu mạng cậu chứ," người tiều phu gian xảo bèn kêu lên.

"Ồ, không đâu," con cáo tức giận nói, "bác không xứng đáng nhận lời cảm ơn của tôi. Lời nói của bác không đi đôi với hành động, và suýt nữa giờ đây tôi đã phải nằm trong túi cánh thợ săn rồi," rồi nó vung cái đuôi lông lá bỏ đi khỏi đó.

HÀNH ĐỘNG LUÔN THỂ HIỆN RÕ TÂM ĐỊA BẠN HƠN LỜI NÓI.

Chó Săn, Sư Tử và Cáo

Một con chó săn tự phụ đinh ninh nó sẽ săn được con sư tử vừa đi qua, vậy nên nó bèn nhảy chồm lên đuổi theo sư tử. Tất nhiên, sư tử đời nào để yên, vậy là nó bèn quay lại gầm lên với con chó. Chó ta chạy trối chết, chân run lẩy bẩy vì sợ hãi.

Một con cáo, vốn đã khôn ngoan giấu mình đằng sau một cái cây khi vừa nhìn thấy bóng dáng sư tử, gọi với theo sau chó, "Ái chà chà, cậu thật quá mức ngu xuẩn khi tưởng rằng cậu có thể đảm nhận được vai trò vua của muông thú," và nó cười phá lên chế nhạo con chó đang kinh hoảng.

TRÁNH THÁCH THỨC NHỮNG NGƯỜI KHỎE HƠN MÌNH. VIỆC ẤY SẼ CHỈ DẪN ĐẾN SỰ NHỤC NHÃ.

Kiến và Bồ Câu

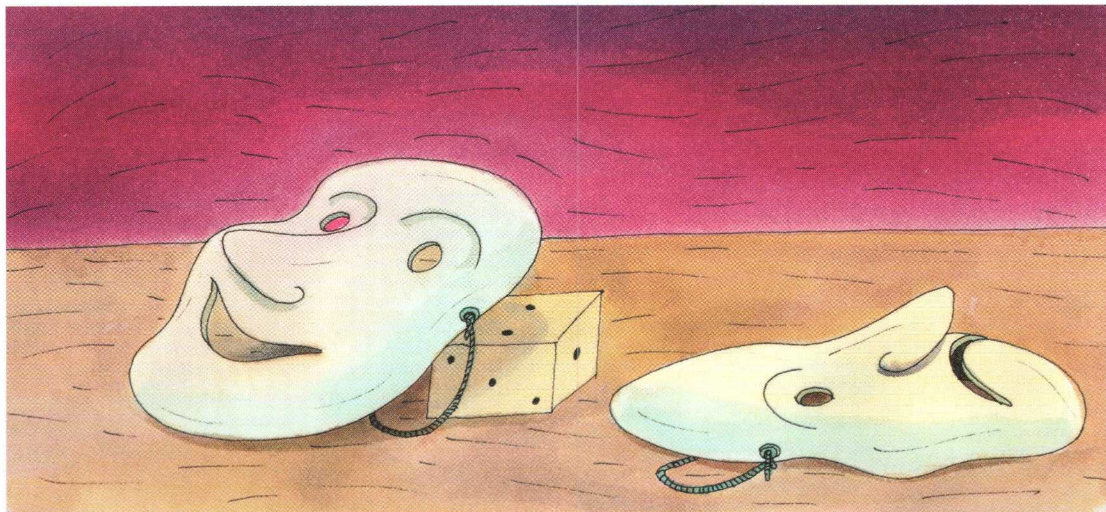

Kiến đang khát khô cổ họng nên bò tới sát mép dòng suối để uống cho đỡ khát. Nhưng nó còn chưa kịp nhấp môi miếng nước nào thì một xoáy nước đã đột ngột cuốn nó vào trong dòng nước xiết. Dòng nước hẳn đã nhấn chìm con kiến tí hon nếu không có một con bồ câu tốt bụng phát hiện ra tình cảnh của kiến. Bồ câu vội thả một cái que xuống nước và con kiến, vô cùng cảm kích với hành động đó, đã có thể bò lên trên cái que và vậy là đã được an toàn. Ngay ngày hôm sau, một người thợ săn đi ngang qua, định làm một cái lồng nan để bẫy bồ câu. Nhưng con kiến tí hon đã nhìn thấy hành động của người thợ săn bèn vội vã chạy tới đốt một phát cật lực lên mắt cá chân ông ta. Kêu thét lên vì đau đớn, người thợ săn đánh rơi đám que nan xuống và tiếng ồn đã đánh động bồ câu, nên bồ câu liền vỗ cánh bay đi, tránh xa nguy hiểm.

HÀNH ĐỘNG TỬ TẾ XỨNG ĐÁNG ĐƯỢC ĐỀN ĐÁP.

Con Cáo và mặt nạ Diễn Viên

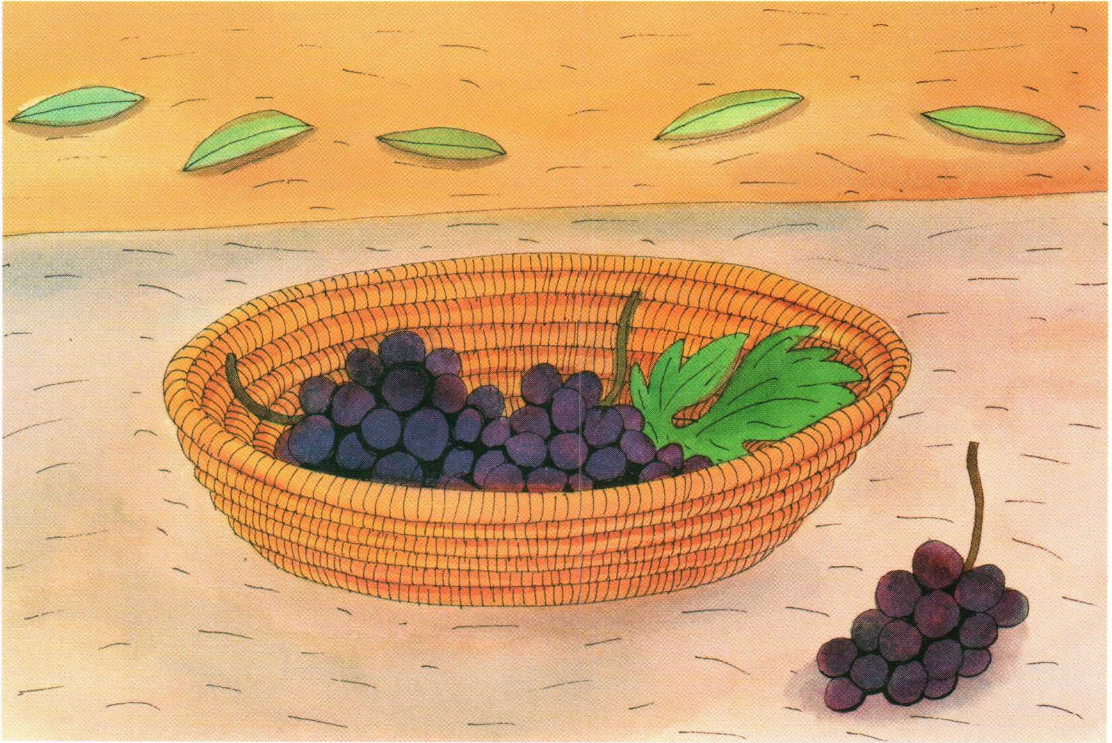
Cáo lang thang trên đường phố tìm thức ăn và trên đường tìm kiếm, nó lặng lẽ lẻn qua một cánh cửa để mở. Than ôi, khi đã vào bên trong nhà rồi, cái mũi tinh tường của cáo chẳng phát hiện ra được mùi thơm náo nức nào hết, nhưng nó vẫn bị mê hoặc tuyệt đối bởi thứ nó đã tìm ra được. Ngôi nhà này là của một diễn viên và có cả một bộ sưu tập đáng ngạc nhiên để cáo ta thỏa sức lục lọi. Nó tìm thấy một cái rương lớn đã bị mở bung. Cái chìa khóa rương khổng lồ đang nằm trên sàn, cùng với mấy trang kịch bản. Nhiều trang phục đẹp đẽ cũng bị vứt tung tóe, quanh rương thứ thu hút sự chú ý của cáo chính là một cái mặt nạ to màu trắng, có vẻ như là sản phẩm của một người thợ thủ công tài năng. Nhưng khi cáo ta nhặt nó lên cầm trong tay, thì hóa ra nó chỉ là một cái vỏ trống rỗng.

Cáo khịt mũi khinh bỉ, "Cái đầu đẹp đẽ thật đấy, vậy nhưng lại chẳng có não!" và rồi chuồn khỏi đó, lại tiếp tục tìm kiếm thức ăn.

HÃY THẬN TRỌNG KHI BỊ THU HÚT BỞI MỘT KHUÔN MẶT ĐẸP. CON NGƯỜI ẨN PHÍA SAU NÓ CÓ THỂ LÀ KẺ RẤT NGU NGỐC.

Con Cáo và Chùm Nho

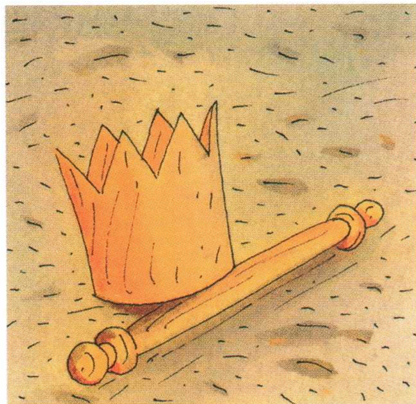

Cáo đang đi qua một cái cây cao chót vót quanh thân quấn quýt một dây nho thì phát hiện ra có mấy chùm nho ngon lành đang lúc lỉu trên cao. Miệng tứa nước bọt, cáo ta cố hết sức nhảy lên cao, cố gắng đến tuyệt vọng để với tới chùm nho. Nhưng cáo càng cố gắng thì dường như chùm nho càng xa tầm với, và cuối cùng cáo ta cũng nhận ra rằng nó sẽ chẳng bao giờ chạm tới được chùm nho. Vậy là cáo ta bèn quay đuôi bỏ đi, cố gắng ra vẻ nghênh ngang, vừa đi vừa nói lớn tiếng để ai cũng nghe thấy, "Mình thật ngu ngốc khi tưởng rằng những quả nho này đáng để ăn. Rõ ràng chúng chua lắm."

ĐỪNG VÌ CẢM GIÁC BỰC TỨC LÚC THẤT BẠI MÀ XEM THƯỜNG NHỮNG THỨ VƯỢT NGOÀI TẦM VỚI.

Con Khỉ làm Vua

Một nhóm đông đúc gồm đủ các loài thú tụ tập trong rừng, và khỉ nhảy múa giúp bọn chúng tiêu khiển. "Điệu nhảy của anh ấn tượng quá," mấy con thú kêu lên. "Anh nên trở thành vua của chúng ta mới phải," chúng nói, và con khỉ ngu ngốc chẳng hề lưỡng lự cứ thế đội vương miện lên đầu và nhảy múa càng hăng hơn.

Nhưng một con cáo không hề thích thú chuyện này vì nó cho rằng khỉ ta không mảy may xứng đáng làm vua của muông thú, vậy nên khi phát hiện ra một cái bẫy được thiết đặt đi kèm một mẩu thịt, nó bèn tới chỗ khỉ và ranh mãnh nói, "Tôi đã tìm thấy một miếng thịt ngon lành, nhưng thay vì giữ cho mình ăn, tôi nghĩ rằng, vì ngài là vua nên ngài là người duy nhất phù hợp và xứng đáng giành được nó." Khỉ ta hau háu nhìn miếng thịt, không hề nhận ra nó được gắn với một cái bẫy, vì tất nhiên, khỉ không khôn ngoan đến mức đó. Nó bèn với tay ra chộp lấy mẩu thịt, nhưng ngay lập tức đã bị sập gọn vào trong bẫy.

"Ôi, con cáo gian ác," khỉ kêu lên, "ngươi dám dẫn dắt vua của ngươi rơi vào trong nguy hiểm lớn sao!"

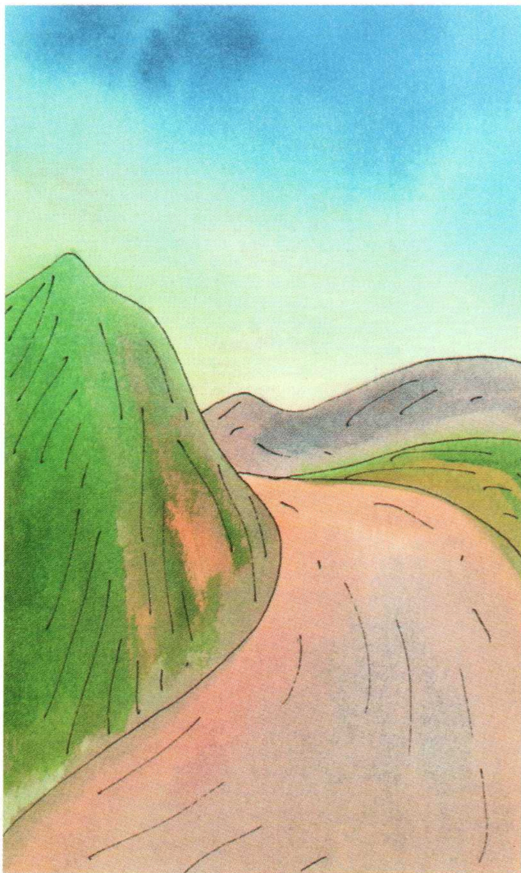
Nhưng cáo chỉ cười phá lên.

"Ái chà chà, ngươi tự gọi mình là vua của muông thú cơ đấy! Một kẻ ngu ngốc đến thế thì sao có thể làm vua của tất cả chúng ta chứ?" và nó hiên ngang bỏ đi, mũi hếch lên trời. Dần dần, những con vật khác cũng bỏ đi mất, để mặc cho con khỉ ở lại suy ngẫm về sự ngu ngốc của mình.

NẾU KHÔNG SUY NGHĨ CẨN THẬN VỀ HÀNH ĐỘNG CỦA MÌNH, RẤT CÓ THỂ BẠN SẼ PHẠM PHẢI SAI LẦM NGHIÊM TRỌNG VÀ THÊM VÀO ĐÓ CÒN BỊ CƯỜI CHÊ.

Cáo và Khỉ

Trên đường du hành, cáo và khỉ bèn kết nhóm đi cùng nhau. Tuy nhiên, chẳng mấy chốc, chúng đã tranh cãi kịch liệt xem con nào trong hai đứa chúng xuất thân từ dòng dõi cao quý nhất. Chúng càng lúc càng trở nên tức tối với nhau và những lời huênh hoang của chúng càng lúc càng trở nên khoa trương. Con đường chúng đang đi chạy qua một dãy mộ rất đẹp, và lúc đi đến gần cuối dãy mộ, khỉ thở dài rên lên đầy cảm xúc. "Có chuyện quái quỷ gì vậy?" cáo hỏi.

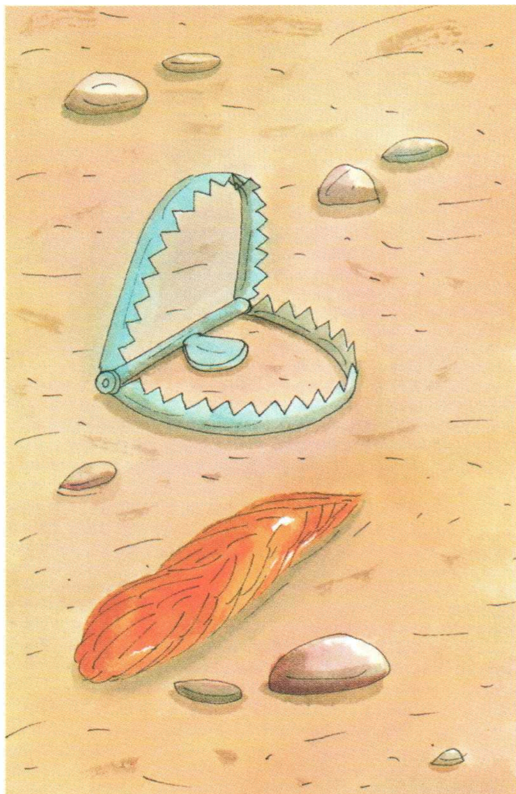
"Sao anh có thể trông chờ tôi đi qua ngôi mộ của các bậc tổ tiên tôi, những người vốn rất nổi tiếng lúc đương thời, mà chẳng hề tỏ ý tiếc thương gì?" khỉ khiển trách.

"Hô hô hô," cáo cười nhăn nhở. "Thông minh lắm, bạn của tôi ạ. Anh đã chọn cách an toàn là viện đến những người đã chết để chống đỡ cho những lời nói dối của mình. Chẳng ai trong số những người ấy có thể đội mồ dậy mà cãi lại anh!" Và nó bỏ đi, để mặc con khỉ huênh hoang thở phì phì giận dữ vì bị phát hiện.

HÃY CẢNH GIÁC VỚI NHỮNG NGƯỜI TỎ RA HUÊNH HOANG NHẤT KHI CHẲNG CÓ AI QUANH ĐÓ CÓ THỂ CÃI LẠI HỌ.

Con Cáo không đuôi

Một con cáo rất đẹp không may bị sập bẫy. Sau một hồi vật lộn cam go, cáo cũng xoay xở tìm lại được tự do, chỉ có điều phải trả giá bằng cái đuôi lộng lẫy. Quá xấu hổ không dám để kẻ khác nhìn thấy nó đã mất đuôi, cáo ta lẩn trốn những con cáo đồng loại suốt nhiều ngày. Nhưng rồi cuối cùng nó cũng tái xuất hiện, cùng với một kế hoạch mà nó chắc mẩm là rất khôn ngoan. Nó sẽ thuyết phục hết thảy những con cáo khác cắt đuôi của chúng đi, để tất cả bọn chúng đều trông giống như nhau.

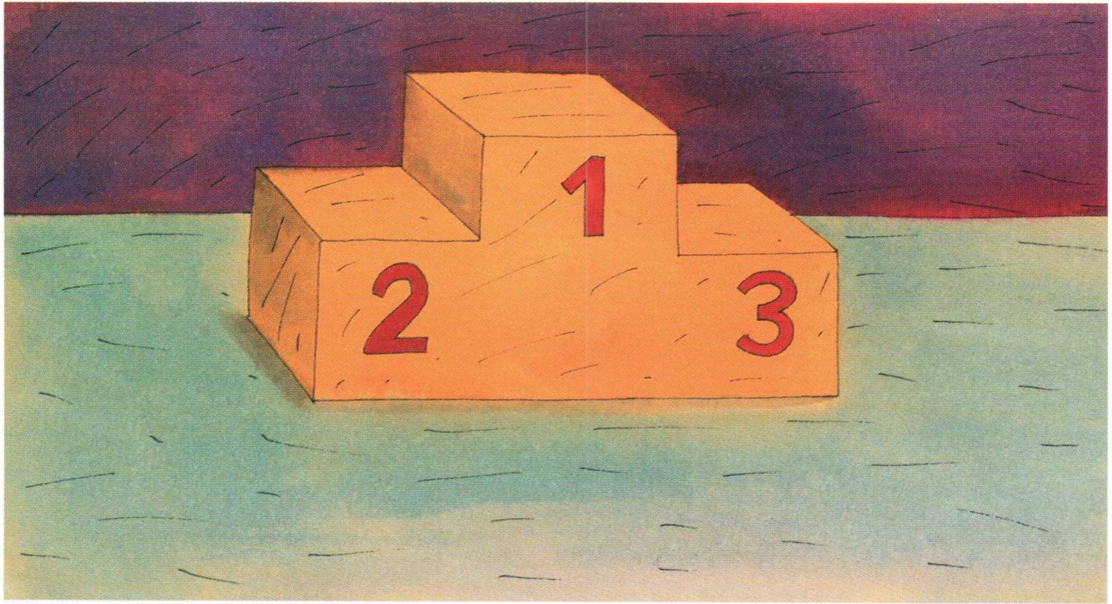
Vậy là cáo ta bèn mở cuộc họp mời những con cáo khác và khuyên chúng cắt bỏ đuôi đi.

"Cứ phải kéo lê chúng đi như thế thì nặng nề quá, và dù sao đi nữa, một cái đuôi thì có ích lợi gì kia chứ?" nó hỏi. Nhưng một con cáo, vốn biết đích xác cái đuôi của nó hữu ích như thế nào, bèn nói to, "Xem kìa, anh là người duy nhất đưa ra lời khuyên này, bởi vì anh không muốn trở nên khác biệt. Nếu không bị mất đuôi thì hẳn anh cũng chẳng tha thiết với chuyện cắt bỏ đuôi bằng một nửa những con cáo còn lại chúng tôi đâu!" Và tất cả những con cáo khác đều hiểu được chuyện này thực ra là thế nào, vậy là chúng bèn quay đuôi kiêu hãnh bỏ đi.

ĐỪNG LÀM THEO LỜI NGƯỜI KHÁC XÚI GIỤC MÀ LÀM GÌ ĐÓ CHỈ BỞI VÌ HÀNH ĐỘNG ĐÓ PHÙ HỢP VỚI NHU CẦU CỦA HỌ THAY VÌ CỦA BẠN.

Sư Tử, Gấu và Cáo

Sư tử khổng lồ và gấu to lớn đánh nhau tranh giành một con hươu con, vì cả hai con thú đều muốn đánh chén nó cho bữa tối. Cuộc ẩu đả kéo dài mãi, và chẳng mấy chốc cả hai con đều kiệt sức nằm lăn trên nền đất, hổn hển thở lấy hơi. Trong lúc chúng bất lực nằm đó, một con cáo xảo trá tình cờ đi ngang qua và khi nhìn thấy con hươu con, nó ngay lập tức chộp lấy rồi bỏ chạy, thầm nhủ, "Chà chà, quả là hay ho nhé! Hôm nay mình đã đánh bại một con sư tử khổng lồ và một con gấu to lớn để giành được bữa tối!"

Sư tử và gấu chỉ biết bất lực nhìn theo.

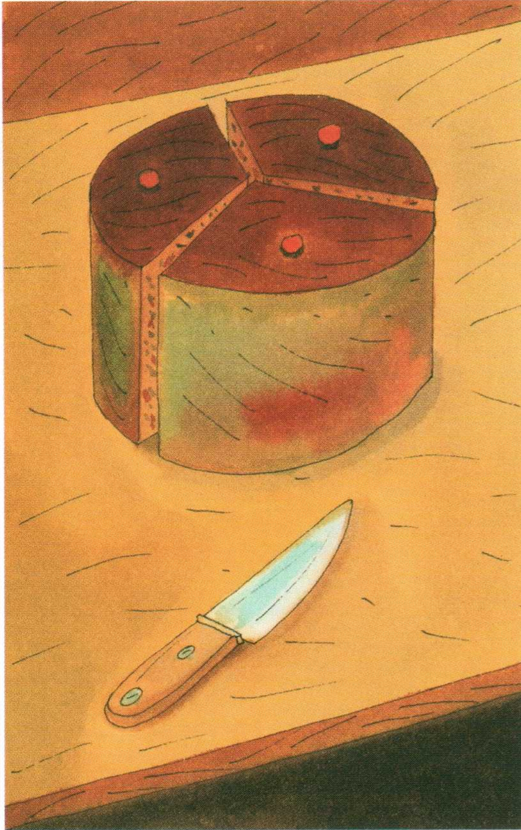
"Chúng ta là một cặp đôi mới lố bịch làm sao chứ," sư tử hổn hển nói.

"Đúng vậy," gấu rên rỉ, "cả hai chúng ta đều đã mất bữa tối rồi."

HÃY CẨN THẬN ĐỪNG ĐỂ KẺ KHÁC THU LỢI TỪ THÀNH QUẢ LAO ĐỘNG VẤT VẢ CỦA BẠN TRONG KHI BẠN CHẲNG ĐƯỢC CHÚT GÌ.

Sư Tử, Cáo và Lừa

Sư tử, cáo và lừa lập thỏa thuận sẽ cùng nhau đi săn. Chúng rất thành công và chẳng mấy chốc đã có cả một mẻ săn lớn để ba con phân chia. Sư tử đề nghị lừa hãy chia con mồi ra làm ba phần cho ba con. Vậy là lừa làm theo đề nghị và cẩn thận chia đống mồi ra thành ba phần đều nhau tăm tắp, rồi nó mời sư tử đến chọn phần của nó. Nhưng con sư tử phản trắc đã nhảy lên vồ lấy lừa, và thế là tàn đời con lừa.

Cau mày lại, sư tử quay sang cáo nói, "Nào, cáo, mời anh chia đống này cho hai chúng ta đi." Cáo bèn chọn ra một đống mồi lớn rồi đẩy chúng về phía sư tử, còn nó giữ lại một phần ít ỏi và nói với sư tử, "Của anh kia, tôi đã chọn xong rồi."

Sư tử mỉm cười khả ố. "Làm tốt đấy, cáo. Làm sao anh lại học được cách phân chia thỏa đáng như thế?"

"Tôi đã học được bài học từ lừa rồi," cáo buồn bã nói.

BẠN CÓ THỂ KHÔN NGOAN RA RẤT NHIỀU NHỜ HỌC HỎI TỪ BẤT HẠNH CỦA KẺ KHÁC.

Lừa, Cáo và Sư Tử

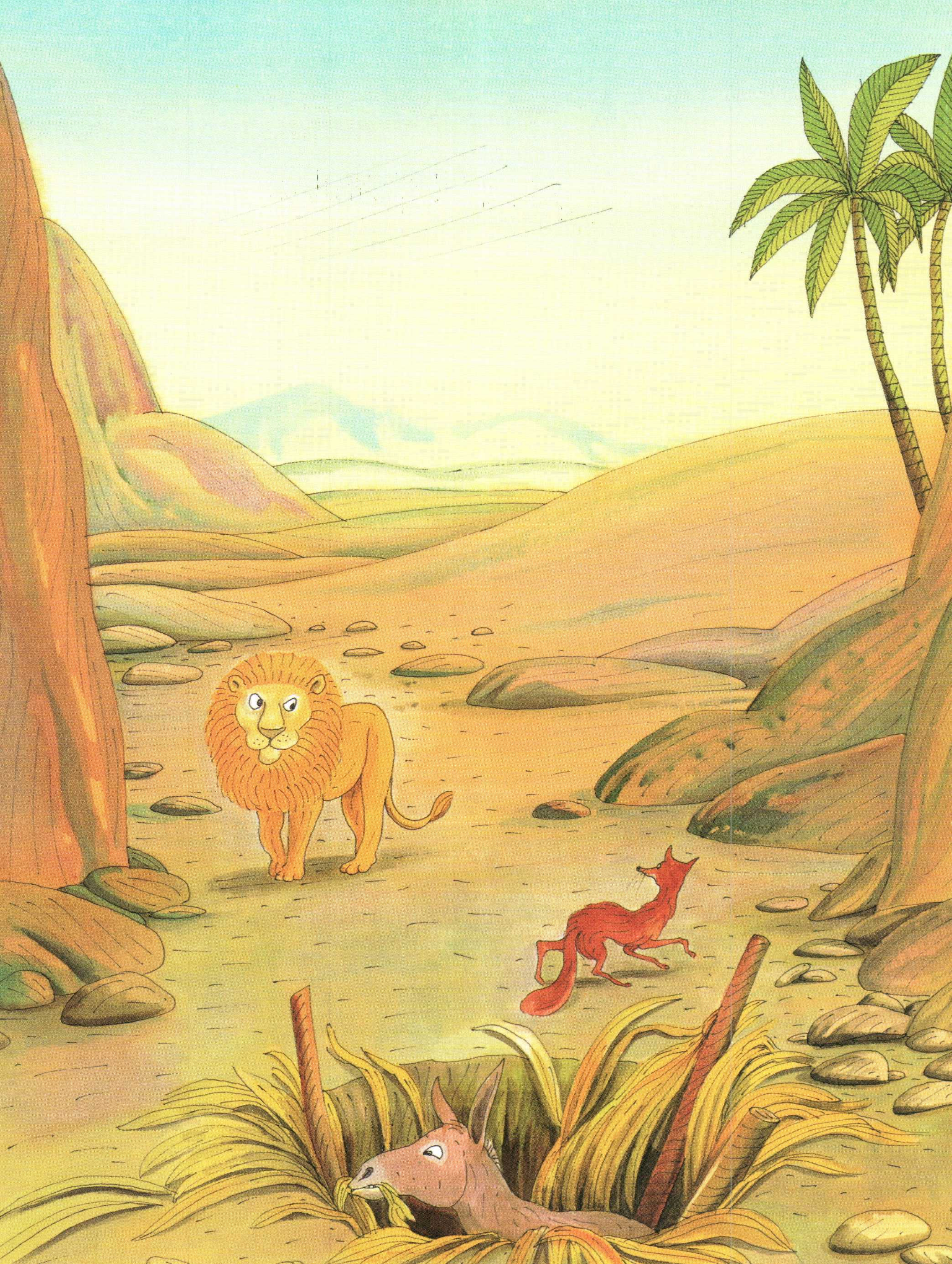

Con lừa ngu ngốc và con cáo xảo quyệt thỏa thuận sẽ cùng nhau đi săn và cho dù chúng tóm được con mồi nào cũng sẽ đều chia đôi. Chúng lang thang cả ngày xuyên qua bãi cỏ và vòng quanh những vỉa đá nhưng chẳng tìm thấy gì hết. Rồi, đúng lúc suýt từ bỏ hy vọng, chúng nghe thấy sau lưng có tiếng sột soạt. Quay mình lại, chúng kinh hoảng phát hiện ra đó là một con sư tử khổng lồ. Cáo đã nghĩ ra được một cách cứu mạng mình bèn cẩn trọng đi đến chỗ sư tử và thì thầm vào tai nó, "Nếu anh hứa thả tự do cho tôi, tôi có thể dẫn lừa đến chỗ cái bẫy dưới con đường phía xa kia và rồi hắn ta sẽ thuộc về anh."

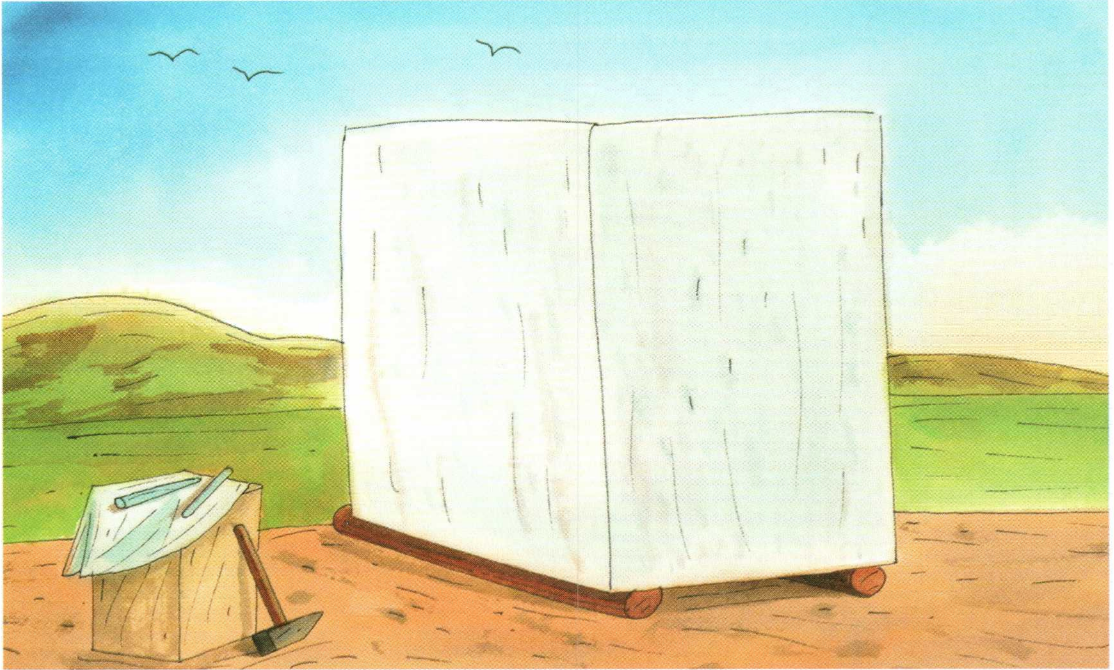
Sư tử oai nghiêm rung đầu đồng ý, vậy là cáo bèn dẫn con lừa tội nghiệp xuống đường, giả vờ rằng sư tử đã đồng ý thả cả hai bọn chúng. Nhưng lúc chúng đến chỗ cái bẫy đã bị giấu kín, cáo ta bèn nhảy sang một bên còn lừa thì ngã thẳng vào trong cái bẫy - sâu đến độ nó chẳng có cơ thoát ra ngoài.

Cáo đang định chạy đi thì sư tử đã nhảy vọt về phía nó và nói, "Cảm ơn vì đã làm thế nhé, cáo. Ta sẽ tận hưởng con lừa vào lúc rảnh rỗi, nhưng trước tiên ta phải chén ngươi đã," và không dây dưa thêm gì nữa, sư tử bèn làm y như đã nói.

NẾU BẠN PHẢN BỘI BẠN BÈ MÌNH, RẤT CÓ THỂ BẠN SẼ LÂM VÀO TÌNH CẢNH RẮC RỐI HƠN BỘI PHẦN.

Người Đàn Ông và Sư Tử

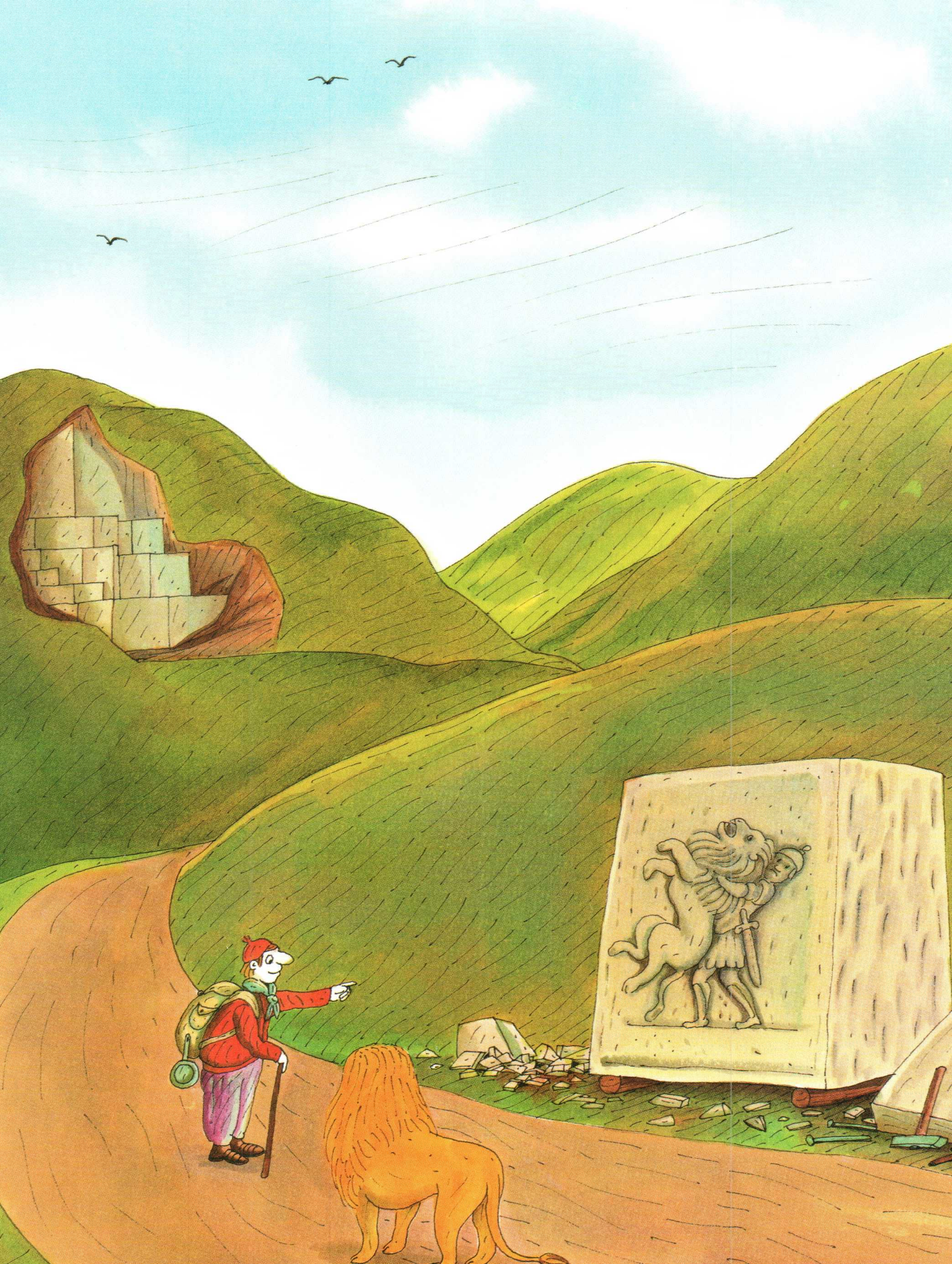

Người đàn ông và sư tử đang đi trên đường thì tình cờ đụng mặt nhau. Ngay sau đó, cả hai bắt đầu tìm cách chứng tỏ mình hơn hẳn đối phương bằng cách khoe khoang sức mạnh và lòng dũng cảm của mình. Trong lúc lê bước trên đường, chúng đi ngang qua một tảng đá lớn chạm trổ hình một người đàn ông đang siết cổ một con sư tử.

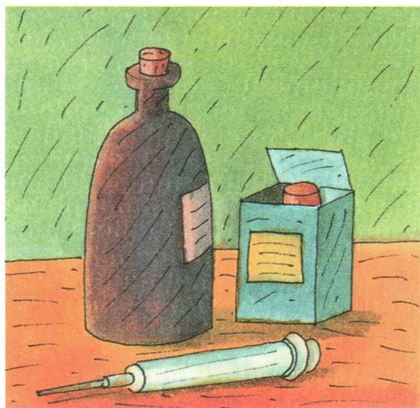
"Ái chà chà, nhìn mà xem, anh bạn sư tử ơi, hiển nhiên loài người chúng tôi khỏe hơn sư tử nhé," người đàn ông đắc thắng nói. "Hình khắc này chẳng phải đã chứng minh cho anh thấy thế hay sao?"

Nhưng sư tử chỉ mỉm cười và bình tĩnh nói. "Đừng nghĩ đơn giản như thế. Nếu sư tử mà biết chạm trổ thì tôi có thể đảm bảo với anh rằng phần lớn các bức tượng sẽ đều tái hiện cảnh con người đang nằm dưới chân sư tử!"

HÃY LUÔN NHỚ RẰNG MỌI VẤN ĐỀ ĐỀU CÓ HAI MẶT.

Sư Tử, Sói và Cáo

Một con sư tử già lụ khụ đang nằm trong hang. Nó đang ốm và mọi con vật đều đã đến thăm vua của muông thú - chỉ trừ cáo. Sói nhận thấy đây đúng là cơ hội tốt để trả những món nợ cũ với cáo, vậy nên nó bèn nói với sư tử, "Tôi dám chắc ngài đã nhận thấy rõ, thưa Chúa tể vĩ đại, rằng tất cả chúng tôi đều đã đến để bày tỏ lòng kính trọng với ngài, chỉ trừ cáo." Cáo đến hang sư tử vừa kịp lúc nghe thấy những lời sói nói. Nó liều lĩnh tiến vào trong hang và bước đến ngay trước mặt sư tử, lúc này đang gầm lên giận dữ vì thái độ bất kính của nó. Nhưng cáo đã cúi rạp mình xuống trước mặt sư tử và xin phép được tự mình biện giải.

"Trong khắp muôn loài, không có con vật nào quan tâm đến ngài bằng một nửa tôi," nó tuyên bố. "Tôi không có mặt ở đây là vì tôi đã phải đi rất xa, hỏi han rất nhiều bác sĩ thông thái, tìm kiếm phương thuốc chữa bệnh cho ngài," cáo nói.

"Chà, vậy không biết ngươi đã tìm ra phương thuốc đó chưa?" sư tử hỏi.

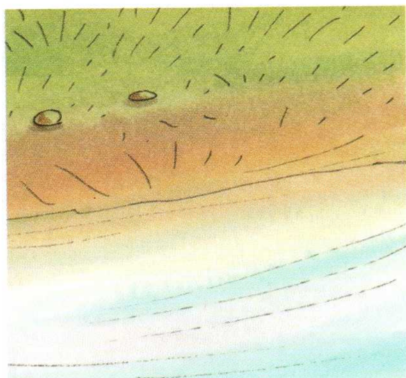
"Tôi đã tìm ra rồi," con cáo khiêm tốn nói. "Ngài phải bắt sống một con sói và lột da nó sau đó nhân lúc bộ da vẫn còn ấm hãy quấn nó quanh thân ngài."

Trong nháy mắt, lia chân một cái và con sói đã chết thẳng cẳng dưới chân sư tử còn những con vật khác giúp sư tử khoác bộ da sói lên đôi vai gầy của nó. Cáo ta mỉm cười tự mãn và tiếp tục đi con đường của mình.

HÃY CẨN THẬN KHI LẬP MƯU CHỐNG LẠI NGƯỜI KHÁC NẾU KHÔNG CHÍNH BẠN SẼ TỰ ĐÀO MỒ CHÔN MÌNH.

Sói và Cừu

Sói tình cờ bắt gặp một con cừu lẻ bầy đang uống nước bên dòng suối.

"A ha ha," sói nghĩ, "bữa tối của ta đây rồi. Nhưng ta lấy lý do gì để bắt con vật vô tội này đây?"

Nó nghĩ một lúc rồi to giọng nói với cừu, "Cừu ơi, anh đang khuấy đục nước khiến tôi không thể uống được đấy."

Nhưng cừu lịch sự đáp lại, "Tôi không nghĩ thế đâu, vì tôi đang uống dòng nước chảy xuôi từ phía anh xuống đấy chứ, và dù sao đi nữa tôi cũng chỉ uống bằng đầu lưỡi thôi."

Bị phá mất kế hoạch, sói ta ngẫm nghĩ một lát rồi giận dữ nói, "Này nhé, năm ngoái lúc tôi đi qua anh trên cánh đồng, anh đã rất thô lỗ với tôi đấy."

Nhưng một lần nữa, cừu đáp lại rất lịch sự, "Tôi mới sinh hồi mùa xuân năm nay thôi mà, vậy nên kẻ đó không thể là tôi được."

Lần này sói rất giận dữ và hét váng lên từ phía này sang phía bên kia dòng suối, "Này nhé, anh đã ăn cỏ trong bãi của tôi."

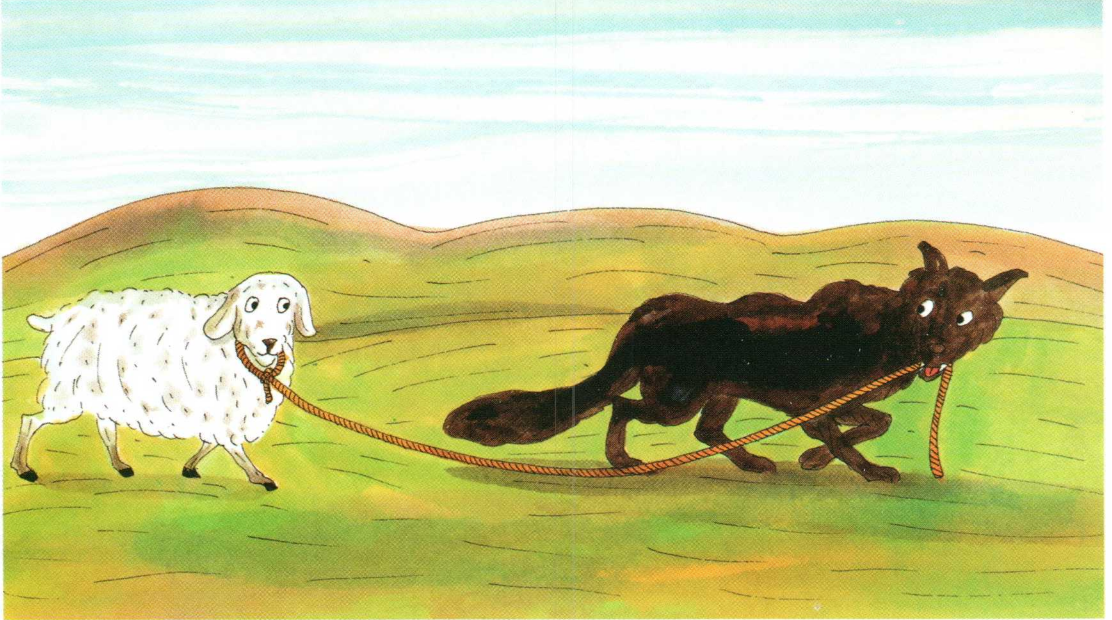
Cừu vẫn đáp lại rất lịch sự. "Tôi vẫn chưa nếm mùi cỏ bao giờ," nó đáp.

"Bao biện đủ rồi đấy!" sói hét lên. "Ta sẽ không đi mà không có bữa tối của mình," và nó bèn nhảy sang phía bên kia dòng suối, vậy là đi đời con cừu vô tội đáng thương.

NẾU KẺ THÙ CHO RẰNG BẠN ĐÃ SAI, VẬY THÌ DÙ CÓ VIỆN DẪN LÝ LẼ NÀO HẮN CŨNG SẼ ĐỀU PHỚT LỜ HẾT.

Sói và Sư Tử

Sói đang mang theo con cừu vừa bắt trộm được chạy đi tìm nơi ẩn náu thì gặp một con sư tử. Tất nhiên, sư tử vồ lấy con cừu trong tay sói và bỏ đi. Sói chẳng thể làm gì chống lại con thú to lớn đó, nhưng khi sư tử đã đi cách xa một đoạn, sói bèn hét với theo sau, giọng run lên, "Con cừu đó là tài sản thuộc về tôi, anh không có quyền mang nó đi."

Sư tử chỉ cười lớn. "Tài sản của anh hả? Tôi cứ tưởng đó là món quà từ một người bạn đấy!" và nó tiếp tục tiến bước, vẫn nắm chắc con cừu không lơi lỏng.

NẾU CẢ HAI ĐỀU KHÔNG MAY GẶP CHUYỆN THÌ TÊN TRỘM NÀY SẼ CHỐNG LẠI TÊN TRỘM KHÁC.

Người Chăn Dê và Con Dê Hoang

Trên bãi cỏ nơi ngọn núi cao chót vót, người chăn dê đang trông coi đàn dê của mình thì để ý thấy có vài con dê hoang dã từ trên sườn núi leo xuống trộn lẫn với đàn dê của anh ta.

Khi hoàng hôn bắt đầu buông xuống, người chăn dê lùa hết đàn dê lại, cả dê của anh ta lẫn những con dê hoang, rồi dẫn chúng leo xuống túp lều của anh ta và cho tất cả bọn chúng ở chung trong bãi.

Ngày hôm sau, thời tiết bão bùng dữ dội khiến người chăn dê không thể thả đàn dê ra ngoài được, vậy nên anh ta buộc phải cho chúng ăn trong bãi. Anh ta rất cẩn thận, chỉ cho tất cả những con dê của mình một lượng thức ăn vừa phải đủ giúp chúng không bị chết đói, nhưng anh ta lại cho những con dê hoang ăn uống rất hào phóng, vì anh ta đinh ninh làm thế sẽ khiến chúng ở lại với anh ta và bởi vậy anh ta sẽ mở rộng được quy mô đàn dê của mình. Ngày tiếp theo, thời tiết vẫn nổi gió dữ dội, vậy nên lại một lần nữa, người chăn dê cho những con dê hoang ăn nhiều hơn đàn dê anh ta chăn.

Sáng hôm sau khi anh ta thức dậy, mặt trời đang tỏa nắng, anh ta bèn lùa hết số dê - cả những con dê hoang lẫn đàn dê nhà của anh ta - ra ngoài bãi rào và dẫn chúng leo lên bãi cỏ trên núi. Ngay khi vừa đến bãi cỏ, tất cả đám dê hoang đều vận hết tốc lực chạy đi.

Người chăn dê vô cùng tức giận bèn chạy đuổi theo chúng, vừa đuổi vừa la hét, "Tại sao các ngươi lại bội bạc thế hả? Rõ ràng ta đã đối xử với các ngươi tử tế đến thế cơ mà?"

Một con dê hoang ngoảnh lại và nói với người chăn dê, "Quả đúng như vậy, anh đã đối xử với chúng tôi rất tử tế, thực ra còn quá tử tế là đằng khác. Chính bởi vậy nên bây giờ chúng tôi mới bỏ chạy."

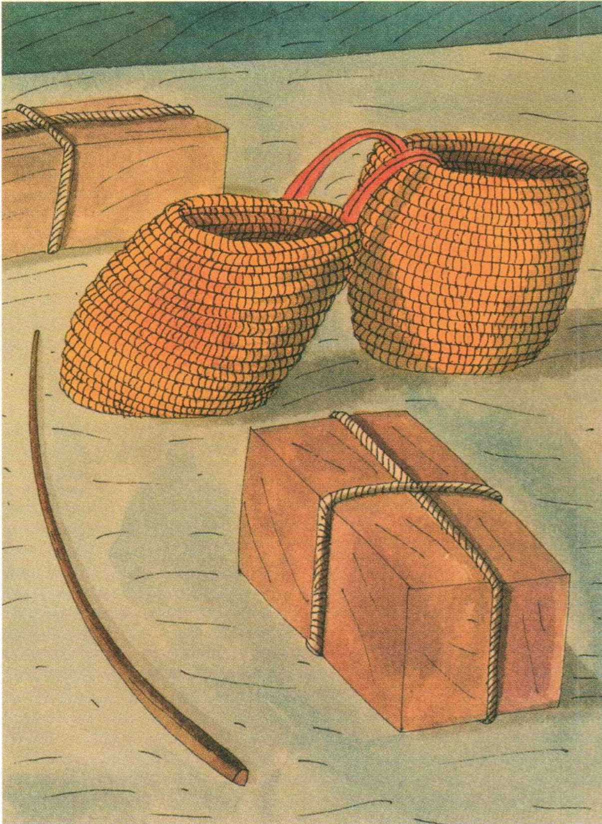
Người chăn dê lẩm bẩm. "Nhưng thế thì thật vớ vẩn. Sao lại có thể vì ta đối xử quá tử tế với các ngươi chứ?"

"Đơn giản thôi," dê hoang đáp. "Nếu anh đối xử với những kẻ mới đến như chúng tôi tử tế hơn nhiều so với chính đàn dê của anh, vậy thì sẽ ra sao đây nếu anh tìm thấy một đàn dê hoang khác? Chắc chắn anh sẽ đối xử với chúng tử tế hơn đối với chúng tôi nhiều!" Và rồi nó hất móng chạy biến đi, nhập đàn cùng với những con dê hoang khác.

KẾT BẠN MỚI NHƯNG NHỚ GIỮ BẠN CŨ.

Lừa Nhà và Lừa Hoang

Một con lừa hoang đang lon ton chạy xuống đường dốc thì nhìn thấy một con lừa nhà đang thư thả đứng dưới ánh mặt trời, ăn cỏ khô từ một cái máng đầy ắp.

"Ôi chao, anh bạn thật may mắn," lừa hoang nói. "Xem anh kìa, mỡ màng mãn nguyện làm sao chứ, trong khi tôi đây thì phải tìm kiếm từng miếng thức ăn."

Lừa nhà không nói gì, nhưng nó tiếp tục nhai cỏ khô với vẻ hài lòng.

Nhưng ngay ngày hôm sau, khi lừa hoang lon ton chạy trên đường, nó lại gặp lừa nhà, và lần này, lừa nhà đang phải thồ một lượng gỗ lớn được san ra hai cái giỏ vắt ngang lưng. Phía sau nó, một người đàn ông đang đi bộ mang theo cái que to tướng, thét to bắt lừa nhà phải bước nhanh hơn.

"Ái chà, bạn của tôi ơi," lừa hoang nói, "giờ thì tôi đã thấy anh phải trả một cái giá đắt đỏ để đổi lấy sự thoải mái và thức ăn ê hề rồi," và rồi nó bỏ đi, lấy làm may mắn vì sự tự do của mình.

NẾU BẠN PHẢI TRẢ MỘT CÁI GIÁ QUÁ ĐẮT CHO NHỮNG GÌ MÌNH CÓ, VẬY THÌ KHÓ MÀ NÓI CHẮC ĐƯỢC CHÚNG CÓ PHẢI MAY MẮN ĐÍCH THỰC HAY KHÔNG.

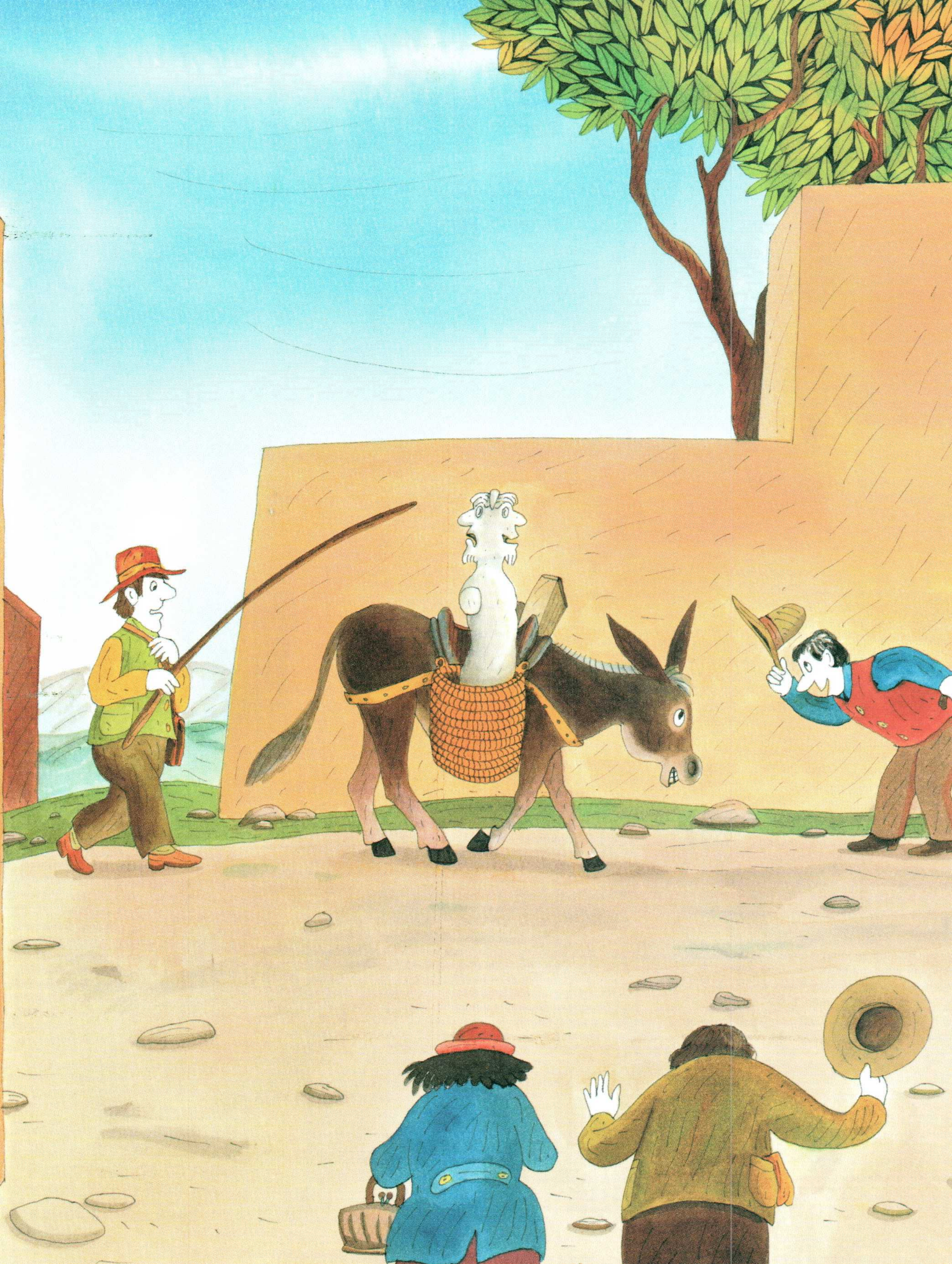

Con Lừa chở Bức Tượng

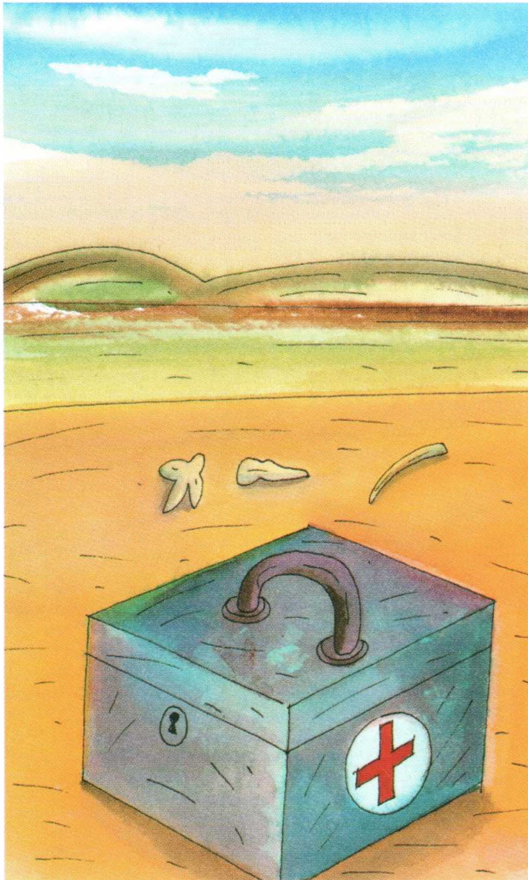

Con lừa đang bị dẫn vào trong thị trấn đến chỗ ngôi đền, trên lưng là một bức tượng thần khổng lồ. Chưa đi được bao xa, lừa ta nhận thấy khi nó đi qua, mọi người đều bỏ mũ xuống cúi chào. Con lừa ngu ngốc cứ chắc mẩm rằng mọi người đang cúi chào để tỏ lòng kính trọng nó, vậy nên đầu nó vênh lên dương dương tự đắc. "Nếu mình là một nhân vật quan trọng đến thế thì việc gì mình lại phải mang một thứ như thế này chứ?" nó thầm nhủ, và rồi nó bèn cắm móng chân xuống đường, be be inh ỏi và nhất định không chịu bước thêm bước nào nữa. Thoạt đầu người chăn lừa không hiểu nổi chuyện gì đã khiến con lừa cư xử theo lối đó, nhưng rồi đến khi hiểu ra vấn đề, anh ta bèn lấy roi quật cho lừa một trận ra trò và hét lên với nó, "Đồ con lừa ngu ngốc phù phiếm, mày thực lòng cho rằng mọi người đang tôn kính mày, một con lừa ấy à? Lập tức lên đường ngay!"

SẼ CHỈ BIẾN BẠN THÀNH KẺ NGỐC GIÀNH LẤY UY VỌNG VỐN THUỘC VỀ NGƯỜI KHÁC.

Lừa và Sói

Lừa đang thong thả ăn cỏ giữa đồng thì nhìn thấy con sói kẻ thù của mình rón rén tiến lại gần. Con lừa khôn ngoan giả vờ bị khập khiễng và đau đớn tập tễnh tiến về phía sói.

"Lừa thân mến," sói mỉm cười quỷ quyệt, "Tôi không khỏi lo lắng khi nhìn thấy anh rõ ràng đang bị đau đớn. Căn cớ làm sao vậy?"

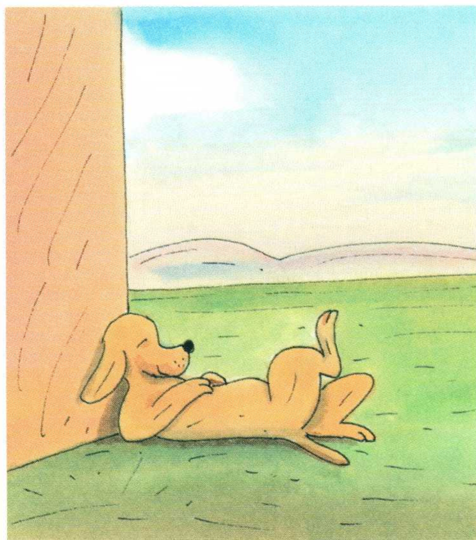
"Đương lúc nhảy qua hàng rào thì tôi giẫm phải một cái gai," lừa đáp. "Phiền anh lấy cái gai ấy ra hộ nhé, nếu không đến khi anh ăn thịt tôi, cái gai ấy sẽ đâm vào cổ họng anh làm anh bị thương đấy."

Vậy là sói ta bèn nâng chân lừa lên và bắt đầu xem xét tỉ mỉ, tìm kiếm cái gai. Lừa đột nhiên đá cho sói một cú như trời giáng vào miệng làm sói văng hết cả răng ra ngoài. Rồi nó phóng đi như bay, vì chân nó chẳng bị làm sao cả. Sói ta bị bỏ lại, phun những cái răng gãy ra khỏi miệng và lầm bầm tự nhủ, "Lẽ ra mình phải nghe theo lời bố mình dạy dỗ, để mà làm trọn vai đồ tể chứ đừng làm bác sĩ."

NẾU BẠN CAN THIỆP VÀO NHỮNG THỨ KHÔNG LIÊN QUAN ĐẾN BẠN, VẬY THÌ HẲN NHIÊN BẠN NÊN SẴN SÀNG ĐÓN NHẬN RẮC RỐI.

Chó và Sói

Chó đang mơ màng dưới ánh mặt trời trước nhà chủ thì một con sói khổng lồ nhảy bổ lên mình nó. Sói ta đang định ăn thịt chó thì con chó bèn kêu lên, "Hượm đã, hượm đã, sói ơi! Nhìn xem tôi gầy nhom như thế này, chẳng bõ dính răng anh đâu. Tôi sẽ là một bữa ăn đạm bạc lắm đấy."

Sói dừng lại và chó bèn lồm cồm đứng dậy. "Này, sói ơi, nếu vài ngày nữa anh quay lại thì sao nhỉ, ông chủ của tôi sắp tổ chức một bữa tiệc hoành tráng ra trò," chó giải thích. "Sẽ có rất nhiều thức ăn thừa mỡ màng cho tôi, vậy nên tôi sẽ béo lên kha khá và mùi vị sẽ ngon lành hơn nhiều, miễn là anh chịu đợi cho đến lúc đó."

Thế là sói ta bèn bỏ đi, tự chúc mừng bản thân vì đã đạt được một thỏa thuận béo bở đến thế. Vài ngày sau, lúc nó quay trở lại, chó lại đang mơ màng dưới ánh mặt trời, nhưng lần này, nó đang nằm trên mái nhà của người chủ.

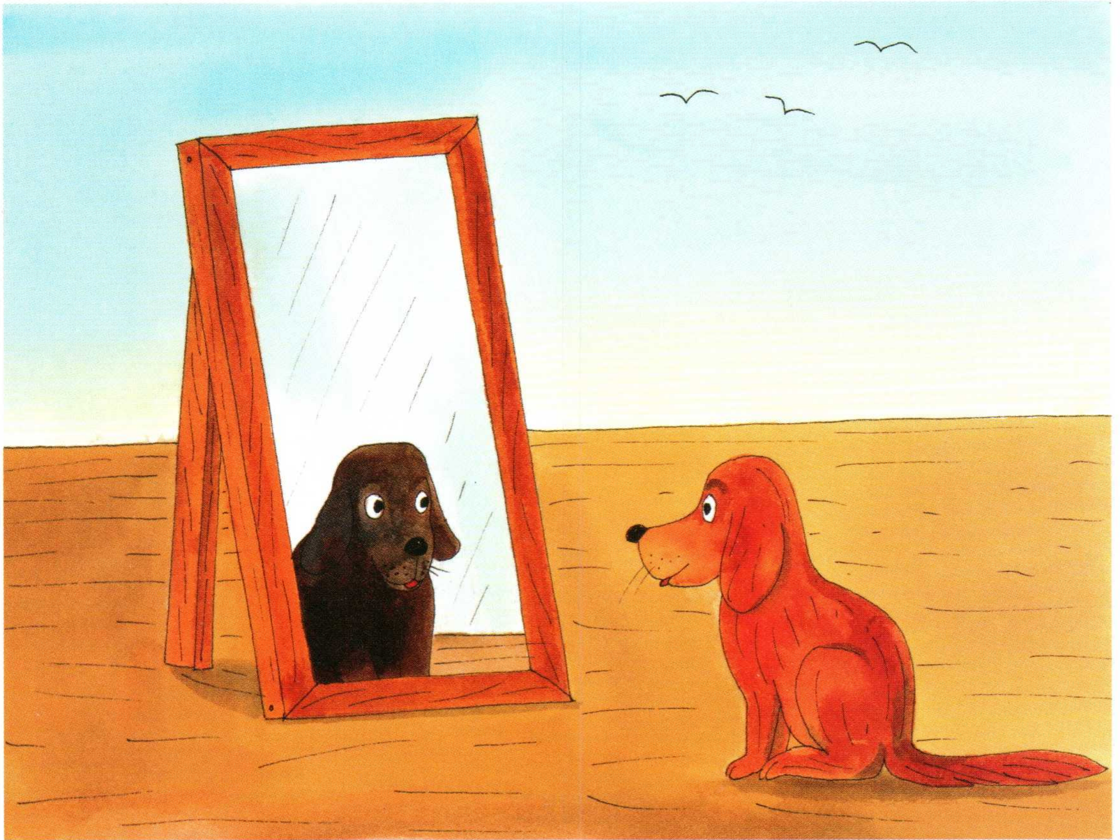
"Chó ơi, anh phải xuống đây để thực hiện thỏa thuận của chúng ta đi thôi," sói gọi.

"Sói ngu ngốc ơi, nếu lần sau lại bắt gặp tôi đang nằm dưới mặt đất thì đừng có đợi đến bữa tiệc làm gì nhé," chó ngoác miệng cười và đáp lại, vậy là con sói đói tiu nghỉu bỏ đi, vô cùng hối tiếc vì sự ngu ngốc của mình.

NẾU ĐÃ BỊ BẮT THÓP MỘT LẦN THÌ ĐỪNG BAO GIỜ PHẠM PHẢI SAI LẦM TƯƠNG TỰ.

Con Chó và cái Bóng

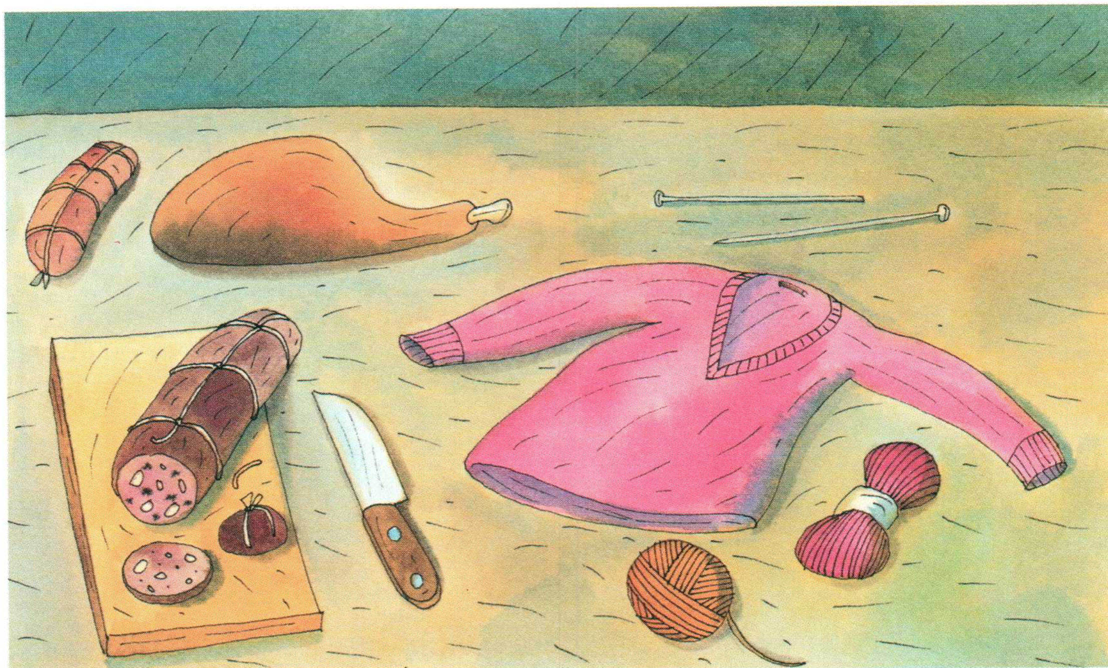
Con chó đang băng qua sông, miệng ngậm mẩu thịt, thì đột nhiên nhìn thấy hình ảnh phản chiếu của mình trong mặt nước phẳng lặng.

Ngu ngốc tưởng rằng đó là một con chó khác đang ngậm trong miệng một miếng thịt khác to hơn, chó bèn thả miếng thịt của mình rơi xuống. Nó nhảy vào trong nước định tấn công con chó kia để cướp miếng thịt to hơn. Tất nhiên, chẳng có con chó nào khác, vậy nên cuối cùng chó ta vừa đánh mất miếng thịt của mình vừa bị ướt lướt thướt.

NẾU LÚC NÀO CŨNG MONG MUỐN NHIỀU HƠN NHỮNG GÌ MÌNH CÓ, VẬY THÌ CUỐI CÙNG RẤT CÓ THỂ BẠN SẼ CHẲNG CÓ GÌ HẾT.

Lợn và Cừu

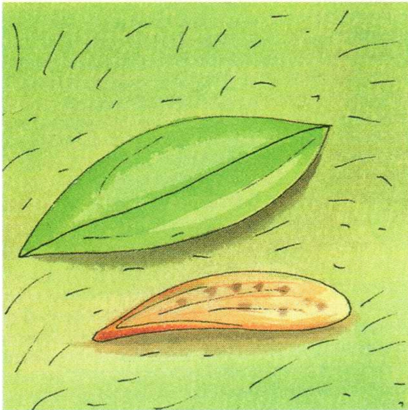
Lợn lần mò tìm đến được một cánh đồng nơi đàn cừu đang im lặng gặm cỏ và nhận thấy nó phù hợp với sở thích của mình, lợn bèn ở lại đó một thời gian. Nhưng rồi một ngày kia, người chăn cừu xuất hiện sau lưng lợn và đi đến chộp lấy nó, định đưa nó tới chỗ người bán thịt lợn. Lợn kêu ré lên, vùng vẫy muốn thoát ra. Đàn cừu quan sát với vẻ hoang mang. "Tại sao cô lại ầm ĩ như thế?" chúng kêu lên. "Người chăn cừu vẫn thường xuyên bắt chúng tôi mà, nhưng chúng tôi đâu có náo loạn lên như thế đâu."

"Đúng vậy, nhưng chuyện với các anh thì khác," lợn vặn lại, vẫn vùng vẫy cố thoát khỏi người chăn cừu. "Thứ duy nhất anh ta muốn ở các anh là bộ lông, đồ cừu ngu ngốc ạ. Còn anh ta muốn biến tôi thành món thịt lợn xông khói!"

NẾU MẠNG SỐNG CỦA BẠN GẶP NGUY HIỂM, BẠN SẼ LA HÉT TO HƠN NHIỀU SO VỚI KHI THỨ BỊ ẢNH HƯỞNG LÀ TÀI SẢN CỦA BẠN.

Cáo và Ve Sầu

Ve sầu đang kêu ra rả giữa đám cành lá của một cái cây cao thì con cáo tình cờ đi ngang qua nghe thấy tiếng nó.

"Ái chà, con ve sầu kia sẽ là món khai vị ngon lành cho bữa tối của mình đây," cáo nghĩ thầm. "Mình sẽ phải dụ dỗ nó xuống chỗ nào để mình có thể bắt được nó."

Vậy là cáo ta bèn nhìn lên cây với nụ cười quyến rũ nhất của mình và véo von ca ngợi ve sầu bằng những ngôn từ khoa trương bậc nhất.

"Ve sầu thân mến ơi, giọng hát của cô thật tuyệt vời," cáo nói. "Xin cô hãy xuống dưới đây đi, để tôi được gặp cô trực tiếp."

Nhưng ve sầu không tin tưởng cáo, vậy nên nó thả một cái lá xoay tròn rơi xuống đất. Cáo ta ngay lập tức nhảy lên, đinh ninh đấy chính là ve sầu.

"Anh bạn ơi, chẳng phải anh nói rằng anh muốn gặp tôi để ngợi ca giọng hát của tôi sao?" ve sầu nói vọng xuống với cáo. "Vậy thì tại sao anh lại vội vã nhảy lên bắt cái lá đó thế? Phải chăng anh tưởng rằng đó chính là tôi?"

"Không hề, quý cô thân mến," cáo la lên. "Tôi chỉ tóm lấy cái lá để nó không rơi xuống làm bẩn nơi này thôi mà."

Nhưng ve sầu biết thừa. "Tôi đã nhìn thấy vô khối cánh ve sầu ở ngoài hang cáo rồi nên còn lâu mới bị anh lừa," nó đáp.

Vậy là cáo đành phải chuồn đi, bụng vẫn rỗng tuếch.

NẾU KHÔN NGOAN, BẠN SẼ BIẾT HỌC HỎI TỪ BẤT HẠNH CỦA NGƯỜI KHÁC.

Muỗi và Bò

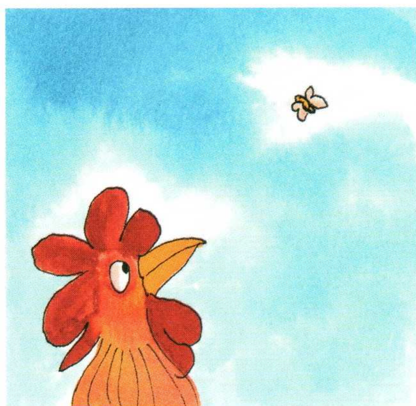
Muỗi đang mệt rũ sau khi phải bay suốt cả ngày, vậy nên nó mừng húm khi nhìn thấy một con bò khổng lồ trên cánh đồng. Muỗi đậu xuống sừng bò và ở yên đó một lúc lâu không hề nhúc nhích. Sau khi đã được nghỉ ngơi và chuẩn bị bay đi tiếp, nó nói với bò, "Hy vọng tôi đã không gây phiền phức cho anh, và nếu anh không thấy có vấn đề gì thì giờ, khi tôi đã nghỉ ngơi đủ rồi, có lẽ tôi nên bay đi thôi."

Bò gần như chẳng hề nhúc nhích đầu, nó chỉ nhướng mắt lên nhìn con muỗi tự phụ. "Tôi còn chẳng để ý thấy anh đến cơ, vậy nên chắc chắn chuyện anh đi bây giờ cũng chẳng ảnh hưởng gì đến tôi hết," nó nói và rồi tiếp tục gà gật.

ĐỪNG ẢO TƯỞNG RẰNG MÌNH QUAN TRỌNG HƠN SO VỚI TRÊN THỰC TẾ.

Sư Tử, Thần Jupiter và Voi

Sư tử là loài thú khổng lồ có sức mạnh vô song với móng vuốt và hàm răng sắc nhọn, ấy vậy nhưng nó lại không thể chịu nổi tiếng gà gáy và hễ nghe thấy âm thanh này là nó lại chạy đi thật xa. Nó rất xấu hổ vì nhược điểm này và không ngừng than phiền với thần Jupiter vì đã khiến nó thành ra như thế. Nhưng thần Jupiter chẳng hề thương cảm cho sư tử.

"Ta đã ban cho ngươi mọi thứ ta có thể rồi: sức khỏe vô song và khả năng bảo vệ bản thân với móng vuốt và hàm răng sắc nhọn," thần tranh luận. "Nếu đây là nhược điểm duy nhất của ngươi, vậy thì ngươi nên hài lòng mới phải." Nhưng sư tử vẫn không thấy dễ chịu gì và nó không thể chịu đựng được khi thấy mình là một kẻ hèn nhát như thế, đến nỗi nó chỉ ước gì có thể chết đi cho xong.

Chính trong lúc đang mang tâm trạng này, sư tử đã gặp voi. Chúng nói chuyện một hồi lâu, và sư tử không thể không để ý thấy lúc nào voi cũng phe phẩy đôi tai to tướng. Cuối cùng, nó không nhịn được đành phải hỏi, "Có chuyện gì vậy, anh voi? Sao anh cứ phe phẩy tai mãi thế?"

Voi run run đáp lại, "Anh có nhìn thấy con côn trùng bé nhỏ đáng ghét cứ vo ve bay quanh đầu tôi không? Nếu nó mà bay vào trong tai tôi thì tôi xong đời, vậy nên tôi sợ nó lắm."

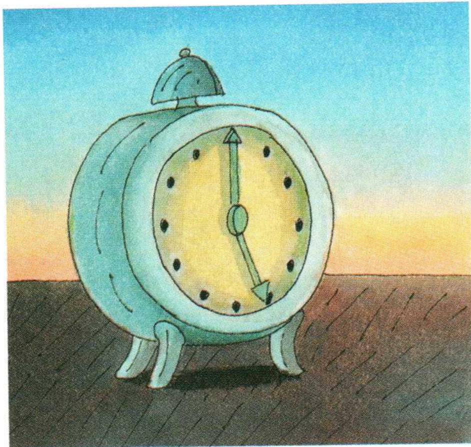
Sư tử ngạc nhiên đến sững sờ và ngay lập tức từ bỏ hết thảy mọi suy nghĩ đi tìm chết.

"Nếu con voi to lớn như thế mà còn lo sợ một thứ nhỏ tí hin như một con côn trùng, vậy thì việc gì mình lại phải xấu hổ vì sợ hãi gà trống cơ chứ, vốn nó còn to hơn cả con côn trùng kia mà?" nó tự nhủ và ngay lập tức thôi không còn quấy quả thần Jupiter nữa.

NGƯỜI KHÁC CÓ THỂ CÒN CÓ NHỮNG NỖI SỢ HÃI LỚN HƠN NHIỀU SO VỚI NỖI SỢ CỦA BẠN.

Chó, Gà Trống và Cáo

Chó và gà trống chơi rất thân với nhau và đồng ý đi du lịch cùng nhau. Đến lúc đã đi cách nhà một đoạn khá xa rồi, chúng bèn quyết định dừng chân để nghỉ đêm, vậy là chúng tìm đến một cái cây cao bị rỗng ruột bên dưới gốc. Gà trống bay lên cành cây còn chó cuộn mình trong cái lỗ, và cả hai con trải qua một đêm rất thanh bình.

Sáng hôm sau, khi bình minh vừa rạng, gà trống thức dậy và, như thường lệ, gáy vang báo hiệu ngày mới. Con cáo đang đi ngang qua bèn nghĩ ngay đến chuyện chén con gà làm bữa sáng, vậy là nó len lén đi đến chỗ cái cây và gọi với lên chỗ con gà trống, "Tôi rất mong được gặp chủ nhân của giọng gáy tuyệt vời này. Xin hãy leo xuống dưới cây đi."

Gà trống ngọt ngào đáp lại, "Tất nhiên rồi, cáo thân mến. Nếu anh đánh thức người gác cổng đang ngủ ở bên dưới thì chắc chắn anh ta sẽ cho anh vào trong đấy."

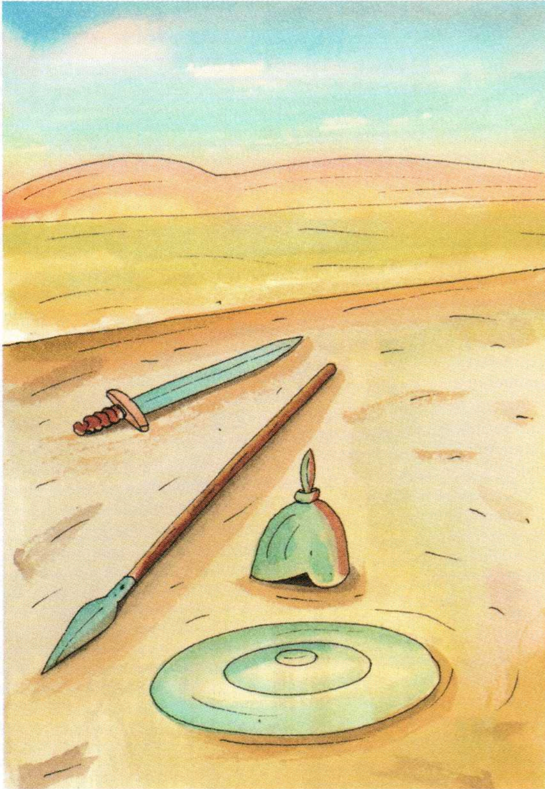
Vậy là con cáo thiếu thận trọng bèn vòng tới chỗ cái lỗ dưới gốc cây và nhòm vào trong cái lỗ tối om om, nó nghiêm túc nói, "Ơ này, người gác cổng! Hãy mở cửa ngay đi vì tôi muốn gặp anh gà trống có giọng gáy tuyệt vời!"

Nhưng, tất nhiên, con chó khôn ngoan biết đích xác cáo đang mưu tính điều gì vậy nên nó nhảy chồm ra ngoài, và thế là đi đời con cáo!

KHI GẶP NGUY HIỂM, HÃY NHỚ RẰNG BẠN BÈ ĐÍCH THỰC CÓ THỂ GIÚP ĐỠ BẠN RẤT NHIỀU.

Lừa và Người Chăn Cừu

Người chăn cừu đang ngồi giữa đồng, bên cạnh là con lừa đang nhẩn nha nhai cỏ. Người chăn cừu tưởng như anh ta đã nghe thấy tiếng la hét ở đằng xa và khi ngoái đầu nhìn qua vai, anh ta kinh hoàng nhận thấy một tốp quân thù rất đông đang băng qua cầu.

"Nhanh lên, lừa ơi, chúng ta phải chạy trốn ngay thôi nếu không sẽ bị những tên lính dữ tợn kia bắt mất cho xem, và đến lúc đó thì có trời mới biết sẽ có chuyện gì xảy ra với chúng ta!" anh ta hét lên và trong lúc chạy trốn, cố gắng kéo con lừa đi theo sau. Nhưng con lừa chẳng vội vã rảo bước.

"Anh tưởng rằng nếu tôi bị bắt, tôi sẽ phải mang vác nặng hơn so với khi tôi ở với anh sao?" con lừa uể oải hỏi người chăn cừu.

"Tôi không nghĩ thế," người chăn cừu đáp, quả thật anh ta luôn bắt con lừa phải vắt kiệt sức làm việc.

"Vậy thì tại sao tôi lại phải cố gắng chạy trốn trong khi tôi sẽ chẳng gặp phải chuyện gì tệ hại hơn chứ?" lừa bình tĩnh nói, và rồi nó lại tiếp tục gặm cỏ như thể chẳng thèm quan tâm đến bất cứ chuyện gì trên đời.

NGƯỜI CHỦ MỚI CÓ LẼ CŨNG TỐT NGANG NGƯỜI CHỦ CŨ.

Thỏ Rừng và Chó Săn

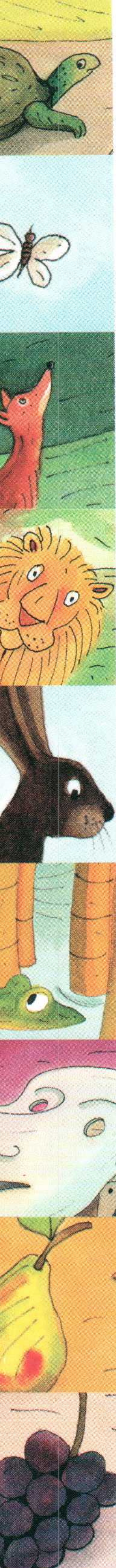
Chó săn đuổi theo một con thỏ rừng chạy ra từ chốn ẩn náu, nhưng mặc dù vận hết tốc lực, chó săn vẫn không sao bắt kịp được thỏ rừng. Vậy nên chó săn đành từ bỏ và quay trở về chỗ người chăn dê đang ngồi trông đàn dê.

Người chăn dê cười nhạo chó săn. "Ái chà chà, cho dù nhỏ bé hơn rất nhiều, nó vẫn nhanh chân hơn cậu nhỉ!"

Nhưng chó săn không bị sỉ nhục theo cách đó. "Nó chạy để cứu mạng sống của nó. Tôi chạy để tóm bữa ăn tiếp theo của mình," nó vặn lại.

HÃY CẨN THẬN VỚI NHỮNG NGƯỜI LUÔN CÓ CÂU TRẢ LỜI KHÔN NGOAN ĐỂ CHE GIẤU THIẾU SÓT CỦA HỌ.

VỀ AESOP

Mặc dù các câu chuyện ngụ ngôn của Aesop đã vô cùng quen thuộc nhưng chẳng mấy người hiểu biết rõ về tác giả của chúng. Hầu hết những gì viết về Aesop đều được ghi chép lại rất lâu sau khi ông đã qua đời, vậy nên cần phải nhìn nhận chúng bằng thái độ cẩn trọng tối đa. Ông được cho là đã sống trong khoảng từ năm 620 đến 560 trước Công nguyên. Ngay cả nơi sinh của ông cũng không được biết chắc chắn - có thể là ở Thrace hoặc Samos hoặc thậm chí là Athens. Chúng ta biết chắc một điều rằng ông là một nô lệ được chủ giải phóng và rất có khả năng ông đã bị chết một cách tàn khốc dưới tay dân chúng thành Delphi. Ông thường được miêu tả như một người vô cùng xấu xí, nhưng một bức tượng của ông do nhà điêu khắc nổi tiếng Lysippus tạc lại khoảng hai trăm năm sau khi ông mất đã cho thấy hình ảnh một người đàn ông rất quý phái. Theo những gì chúng ta được biết, người đầu tiên viết về cuộc đời ông là Aristotle, và tiếp theo đó là nhà sử học Hy Lạp Herodotus, người đã gọi Aesop là "nhà văn ngụ ngôn".

Có vẻ như Aesop không tự ghi lại các câu chuyện ngụ ngôn của mình mà ông kể chúng trước những đám đông giữa chốn công cộng. Tuyển tập đầu tiên viết ra được cho là xuất hiện vào khoảng năm 320 trước Công nguyên. Tuyển tập này đã biến mất và mãi cho đến tận khi Phaedrus, một cựu nô lệ, dịch nó sang tiếng Latin vào thế kỷ đầu Công nguyên thì mới có được một văn bản tồn tại lâu dài. Kể từ đó trở đi, đã xuất hiện rất nhiều phiên bản khác và chúng trở nên rất nổi tiếng ở châu Âu thời Trung cổ. Cuối cùng, William Caxton đã dịch lại từ bản tiếng Đức và tác phẩm này đã trở thành một trong những cuốn sách đầu tiên được in bằng tiếng Anh. Rất có thể những câu chuyện ngụ ngôn chúng ta quen thuộc ngày nay không mấy tương đồng với những câu chuyện gốc do Aesop kể. Tuy nhiên, chúng vẫn được biết đến trên khắp thế giới phương Tây như là những câu chuyện ngụ ngôn của Aesop và sự thông thái của chúng là không thể bàn cãi được.

NGỤ NGÔN AESOP

Chịu trách nhiệm xuất bản:
NGUYỄN ANH VŨ
Chịu trách nhiệm nội dung:
TS. LA KIM LIÊN

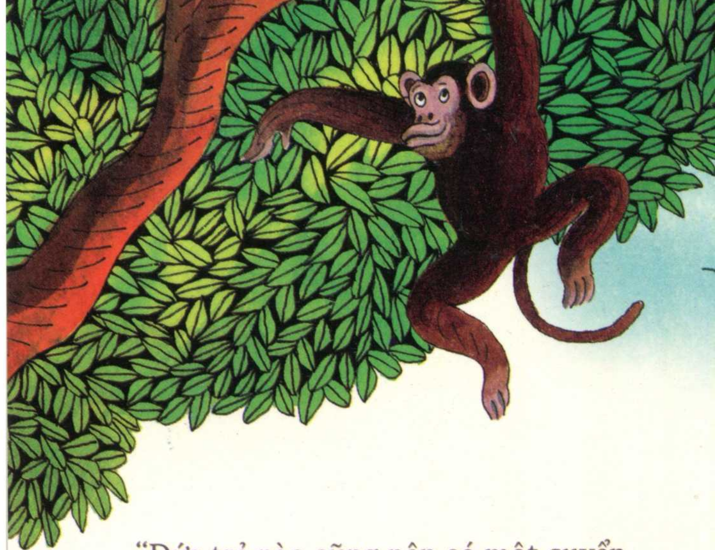
Biên tập	Trịnh Thị Diệu
Biên tập viên Nhã Nam	Tuệ Anh
Thiết kế bìa	Tùng Nâm
Trình bày	Kim Liên
Sửa bản in	Vũ Minh

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC
18 Nguyễn Trường Tộ - Ba Đình - Hà Nội
Điện thoại: 04 37161518 | 04 37163409 | Fax: 04 38294781
Website: www.nxbvanhoc.com; www.nxbvanhoc.vn
Email: tonghopvanhoc@vnn.vn
Chi nhánh tại thành phố Hồ Chí Minh
290/20 Nam kỳ Khởi nghĩa - Quận 3
Điện thoại: 08 38469858 | Fax: 08 38483481
Văn phòng đại diện tại thành phố Đà Nẵng
344 đường Trưng Nữ Vương - thành phố Đà Nẵng
Điện thoại & Fax: 0511 3888333

LIÊN KẾT XUẤT BẢN VÀ PHÁT HÀNH

CÔNG TY VĂN HÓA & TRUYỀN THÔNG NHÃ NAM
59 Đỗ Quang, Trung Hòa, Cầu Giấy, Hà nội
Điện thoại: 04 35146875 | Fax: 04 35146965
Website: www.nhanam.vn
Email: nhanambook@vnn.vn
http://www.facebook.com/nhanampublishing
Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh
Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh
Điện thoại: 08 38479853 | Fax: 08 38443034
Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn

In 2.500 cuốn, khổ 19x24.5cm tại Công ty CP In Viễn Đông - Km19+400, Giai Phạm, Yên Mỹ, Hưng Yên. Căn cứ trên số đăng ký xuất bản: 2320-2015/CXBIPH/11-166/VH ngày 18.8.2015 và quyết định xuất bản số 1571/QĐ-VH của Nhà xuất bản Văn Học ngày 28.8.2015. Mã ISBN: 978-604-69-6802-3. In xong và nộp lưu chiểu năm 2015.

"Đứa trẻ nào cũng nên có một quyển *Ngụ ngôn Aesop* trên giá sách của mình."

- ARMADILLO MAGAZINE

"Một tác phẩm phù hợp với mọi lứa tuổi."

- LOVEREADING

"Hài hước, lém lỉnh và thông thái, đó là những gì tạo nên sức sống bất tận cho các câu chuyện ngụ ngôn của Aesop."

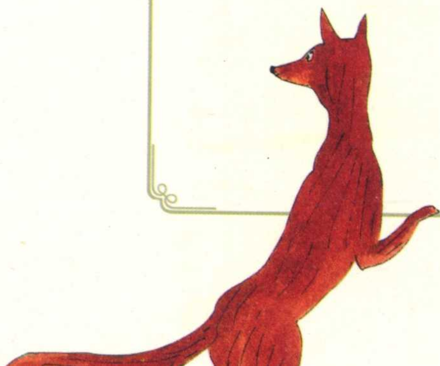
- SCHOOL LIBRARY JOURNAL

Một trận lũ lớn cuốn hai cái bình trôi xuống sông; một cái được làm bằng đất nung còn cái kia bằng đồng. Trong lúc bọn chúng bị vùi dập trong dòng sông cuồn cuộn, giữa đủ thứ mảnh vỡ, cái bình đồng hét to gọi cái bình đất nung, "Hãy ở sát cạnh bên tôi và tôi sẽ cố hết sức để bảo vệ anh."

Nhưng cái bình đất nung, lúc này đang lo lắng tột độ, đáp lại, "Cảm ơn anh, tôi vô cùng cảm kích sự quan tâm của anh, nhưng đấy đúng là điều tôi e ngại nhất đấy! Nếu tránh xa anh, tôi có thể trôi xuôi dòng sông để rồi chạm bến đỗ an toàn. Nhưng nếu chúng ta đụng vào nhau một lần thôi là tôi sẽ bị vỡ tan thành muôn mảnh."

Từ hàng thế kỷ nay, Aesop và những truyện ngụ ngôn của ông đã luôn là người bạn đồng hành thân thiết của các độc giả nhỏ tuổi. Nhiều thế hệ triết gia và nhà văn khi nhắc đến Aesop cũng ngợi ca ông là người nắm giữ những chân lý cốt tủy về con người. Và nay, thông qua giọng kể hóm hỉnh của Fiona Waters cùng với những bức vẽ minh họa cực kỳ sống động, hài hước và tinh tế của Fulvio Testa, *Ngụ ngôn Aesop* sẽ mang đến cho bạn đọc một phiên bản gần gũi, hiện đại hơn của 60 truyện ngụ ngôn nổi tiếng nhất của Aesop.

Giá: 82.000đ
ISBN 978-604-69-6802-3

